

## **Zdroj níže uváděných informací :**

<http://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=3906&ido=1117&td=22&cu=27>

**Upozornění:** Na výše uvedeném místě je možné si stáhnout a poslechnout zvukový záznam v mp3

*Parlament České republiky*  
**POSLANECKÁ SNĚMOVNA**  
**2016**  
*7. volební období*

**Z Á P I S**  
*z 27. schůze*  
*petičního výboru,*  
*která se konala dne 12. ledna 2016*

v budově Poslanecké sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1,  
v sále Státních aktů

---

**Přítomni:** posl. M. Adamová, Z. Bebarová Rujbrová, V. Bohdalová, I. Dobešová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, M. Komárek, F. Laudát, L. Luzar, P. Plzák a M. Strnadlová

**Omluveny:** poslankyně Z. Kailová, P. Nytrová a Z. Šánová

**Hosté:** viz prezenční listiny hostů (příloha zápisu)

**Program:**

15.00 hod.

1) Schválení programu 27. schůze PV

15.05 hod.

2) Projednání „Petice za zrušení zdanění výsluh ozbrojených a bezpečnostních sborů“  
(téměř 20 tis. podpisů) Zpravodajka: Ing. Zuzana Šánová

16.30 hod.

- 3) Projednání „Petice za referendum o vystoupení z Evropské unie“  
(téměř 25 tis. podpisů) Zpravodaj: MUDr. Pavel Plzák

18.05 hod.

- 4) Sdělení předsedkyně a členů petičního výboru
- 5) Návrh termínu a programu příští schůze
- 6) Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých Poslanecké sněmovně

*(Jednání výboru bylo zahájeno v 15.00 hod.)*

### **K bodu 1 Schválení programu 27. schůze PV**

Předsedkyně výboru JUDr. Z. Bebarová Rujbrová přivítala na jednání členy petičního výboru i hosty a zahájila 27. schůzi petičního výboru. Přítomní členové nejprve schválili (hlasování: 8 - 0) navržený program schůze tímto usnesením č. 139:

Petiční výbor s c h v a l u j e následující program 27. schůze:

15.00 hod.

- 1) Schválení programu 27. schůze PV

15.05 hod.

- 2) Projednání „Petice za zrušení zdanění výsluh ozbrojených a bezpečnostních sborů“  
(téměř 20 tis. podpisů) Zpravodajka: Ing. Zuzana Šánová

16.30 hod.

- 3) Projednání „Petice za referendum o vystoupení z Evropské unie“  
(téměř 25 tis. podpisů) Zpravodaj: MUDr. Pavel Plzák

18.05 hod.

- 4) Sdělení předsedkyně a členů petičního výboru
- 5) Návrh termínu a programu příští schůze
- 6) Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých Poslanecké sněmovně

Hlasování:

Z. Bebarová Rujbrová - pro, I. Dobešová - pro, K. Fiedler - pro, J. Junek - pro, M. Komárek - pro, L. Luzar - pro, P. Plzák - pro a M. Strnadlová - pro.

**K bodu 2)**  
**Projednáání „Petice za zrušení zdanění výsluh ozbrojených  
a bezpečnostních sborů“ (petice č. 32/P/2015)**

**K bodu 3)**  
**Projednáání „Petice za referendum o vystoupení ČR z Evropské unie“  
(petice č. 31/P/2015)**

Z průběhu veřejného projednávání dvou výše uvedených petic byl pořízen následující doslovný přepis:

**Petice za zrušení zdanění výsluh ozbrojených a bezpečnostních sborů**

Je to petice, kterou jsme obdrželi, která má více než dvacet tisíc podpisů. Proto jsme zvolili tuto veřejnou formu projednávání. Omlouvám se těm, kterým jsme sdělili, že kapacita tohoto sálu neumožňuje účast všech petentů, takže věřím, že jsou zde ti nejaktivnější zástupci. K tomuto jednání byli přizváni a jsou přítomni – nemýlím-li se – za Ministerstvo obrany pan inženýr Vančura, státní tajemník, a inženýr Vavrek z odboru sociálního zabezpečení; Ministerstvo vnitra je zastoupené Mgr. Monikou Pálkovou, náměstkyní ministra, a Mgr. Vařekou, ředitelem sekce vnitřní bezpečnosti. Ministerstvo financí zastupuje ředitel odboru daně z příjmů Ing. Kouba - Je tu? Ano. – Ing. Pitterling, vedoucí oddělení daně z příjmů fyzických osob, a Mgr. Klaus, referent oddělení daně z příjmů fyzických osob.

Jsou zde přítomni i zástupci petentů. Jenom poprosím, abyste ti, kdo budete chtít vystupovat, abyste se samozřejmě přihlásili, ale dostanete-li slovo, abyste se i představili, protože ne všichni se zde vzájemně známe.

Než přikročíme k projednávání petice, chtěla bych upozornit, že jsem byla požádána, abych umožnila videonahrávku, videozáznam z dnešního jednání, které se jinak nahrává a pořizuje se z něho stenozáznam. Ale ptám se, zda zejména přítomní poslanci nemají nějaký problém s tím, aby jednání bylo nahráváno na videozáznam. Není tomu tak. Takže máte souhlas.

A ještě poslední věc, kterou budeme muset vyřešit hlasováním. To je souhlas s vystoupením našich hostů, protože za normálních okolností by jednací řád umožňoval vystupovat pouze poslancům a zástupcům ministerstev. Takže se ptám poslanců, zda souhlasí. Ano, jsme pro. Tím máme formality vyřešené.

Zvolila bych takový způsob projednávání, že jeden ze zástupců petentů – jako první je zde uvedený Ing. Kohout, tak předpokládám, že to bude on – by nám sdělil obsah petice s krátkým odůvodněním. Následně by dostal slovo zpravodaj petičního výboru, kterým je – a to bude ještě jedno hlasování – místo paní poslankyně Šánové pan poslanec Komárek, protože paní poslankyně Šánová se musela omluvit.

Takže se ptám členů petičního výboru, zda se změnou zpravodaje souhlasí. Ano, opět všichni souhlasí.

Následně by byla otevřena rozprava, ve které můžete vystupovat jak hosté, tak samozřejmě poslanci, kteří mohou mít na vás i nějaké otázky.

S ohledem na naše časové možnosti bych prosila, abyste své vystoupení koncentrovali tak, abyste umožnili vystoupit co nejvíce z vás, protože máme na projednání celé petice zhruba 1,5 hodiny, a potom pokud mluví jeden, nedostane se na ostatní. Tím je formalitám učiněno zadost.

Poprosím tedy pana inženýra Kohouta, aby šel sem dopředu, tak aby byl zaznamenán i na mikrofon, zapnul si mikrofon a uvedl nám předmět projednávání. Děkuji.

**Pan Jiří Kohout:** Dobrý den přeji všem. Paní předsedkyně, pánové poslanci, zástupci ministerstev i veřejnosti, chtěl bych nějakým způsobem odůvodnit a vysvětlit vám naše petiční úsilí a co nás k tomu vůbec vedlo.

Myslím si, že nebudu zabředávat příliš do odborné argumentace, protože té bude potom ještě na stole ležet dost, bude se zvažovat ze všech stran včetně proporcí státního rozpočtu a dalších věcí. Zkusím vám to říct na svém příběhu, který je podobný, jako je příběh spousty dalších mých kamarádů ze služby a od policie.

Nastoupil jsem na střední školu. To bylo ve 14 letech nebo v 15 letech. Ta střední škola v podstatě jela v režimu druhé nápravné skupiny v té době, kdy jsme měli tvrdý dril. Vychovávali nás k určitým hodnotám. Z nich můžu citovat morálku, víru v předpisy, víru v zákony, víru ve velitelský sbor, víru v to, že pokud je nám něco nařizováno, tak je to vždycky všechno v souladu se zákony. Prošel nějaký čas, etabloval jsem se v armádě. Nastoupil jsem jako technik, potom jsem působil jako palubní inženýr u Letecké záchranné služby. Končil jsem v roce osm. Zrovna v tom roce se nabírala a vrcholila krize. Když jsem odcházel do civilu, v podstatě jsem přicházel do období s obrovskou nezaměstnaností s tím, že v podstatě mojí jedinou oporou do života po 25 letech strávených v ozbrojených složkách byla výsluha, protože já jsem skutečně byl v té době bezradný. Byl jsem vychovávaný státem, stát mi říkal, jak se mám chovat, stát mi diktoval, jakým způsobem budu přijímat rozkazy,

keré mám plnit. Když jsem se octl v civilu, tak jsem si této jistoty, v kterou jsem bezmezně věřil, protože jsem si říkal, i když jsem překonával strasti služby, tak jsem si vždycky říkal „Jo, prostě to vydrž. Nech na sebe řvát. Až půjdeš do výsluhy, tak dostaneš nějakou výslužnou a budeš v klidu, v pohodě a můžeš si dělat, co tě potom bude bavit, a nebudeš pod tlakem.“.

Krizový vývoj způsobil to, že nebyla práce. Navíc moje manželka byla nezaměstnaná. Byl jsem obtěžkán hypotékou. Byly tu restrukturalizační kroky státu, které mě v podstatě vrhly přesně do této situace, a celá tahle ta moje osobní lapálie vyústila v podstatě ještě ve zjištění, že výsluha není taková jistota, jak mi vštěpovali, když mě náborovali v mých 15 letech, ještě jako mi vštěpovali v 90. letech. Najednou se z toho stal relativní pojem. Ten relativní pojem je v tom, že najednou někdo řekl, že nemusí tento závazek plnit, že ho nemusí ctít. A já jsem byl v Pomikově. V podstatě jsem se rozhodoval ve svém životě na základě určitých indicií, které mi byly v daném věku předloženy, a tím se ubíral můj život. Byl změněn, někam putoval, já jsem se mu přizpůsoboval na základě informací, které jsem dostal.

Dneska máme pět let, šest let možná, co jsou výsluhy zdaněny, a to, že tady sedím, znamená, že jsem se s tím vnitřně nesrovnal. Pořád je to pro mne určitý pocit křivdy, určitý pocit nejistoty do budoucna, že když je to dneska 15 %, tak prostě až někomu zase dojde trpělivost a řekne, že nemá peníze v rozpočtu, tak to najednou bude 30 %, pak 50. Je prolomený nějaký princip, který říká, že do budoucna už tuhle tu jistotu jsem jednou provždy ztratil. Díky tomu, že okolo mne byla spousta lidí, kteří zažívali stejné pocity, jako mám já, tak jsem v podstatě nelenil, posbíral jsem kamarády okolo sebe a už v roce 2011 jsme zakládali hnutí nebo sdružení, které se zabývá právním bojem se zdaněním výsluh. To znamená, že brojíme proti tomu, že je tam nějaká kolize s právním řádem, kolize s ústavou a další.

Po neúspěšné anabázi až k Ústavnímu soudu, který se v podstatě odmítá vyjadřovat k meritu věci, jsme nuceni podávat podněty i k Evropskému soudu. Ale to se samozřejmě všechno natahuje v prostoru a v čase, a tak jsme přišli s tou věcí, že zkusíme apelovat a zkusíme naplnit doporučení Ústavního soudu, že je to ryze politická věc, tak tedy že zkusíme nějakou formou apelovat na Poslaneckou sněmovnu, a to je právě tato petice, která doputovala až k vám.

Pojmu to jenom v této osobní rovině, opravdu nepůjdu do odborných věcí. Pro tuto chvíli vám děkuji, že jste mě vyslechli a jsem připravený odpovědět na jakoukoliv otázku v této věci.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. Poprosím, abyste vypnul mikrofon.

Poprosím zpravodaje pana poslance Komárka, aby nás uvedl do problematiky. Děkuji.

**Poslanec Martin Komárek:** Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Mně je líto, že nemůžu odpovědět taky tak krásným dojemným příběhem – k takovým příběhům sklony, ale protože jsem tu jenom zaskakující zpravodaj za paní kolegyni Šánovou, která připravila skutečně podle mého soudu vynikající důkladnou zpravodajskou zprávu, tak ji přečtu, protože to je její práce, abyste to slyšeli.

Na sněmovní petiční výbor se obrátilo téměř 20 tisíc petentů, kteří požadují návrat plné výše služebních výsluh, tak jak tomu bylo do 1. ledna 2011. Pro vysvětlení: Každý člen bezpečnostních sborů při plnění zákonných podmínek má právní nárok na výsluhy. Do roku 2011 byly výsluhové příspěvky osvobozeny od daně z příjmů. V rámci úsporných opatření v roce 2010 parlament schválil novelu zákona o dani z příjmů fyzických osob a výsluhy jsou od roku 2011 zdaňovány jako jiné příjmy 15 %. Petenti ale považují zdanění výsluh za nelegitimní a v rozporu s ústavním pořádkem. Poukazují na nezastupitelnou roli příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a domnívají se, že zdanění výsluh má velmi vážné dopady na celkovou stabilitu ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.

Neústavnost a nelegitimitu zdanění výhod vidí především v těchto bodech:

Výsluha je majetkové právo a nárok vychází z příslušného zákona s tím, že příjemce očekává, že mu nárok již nebude ze strany státu krácen.

Nepovažují krácení výsluh za daň, ale za snížení státních výdajů.

Srovnávají zdanění výsluh ke zdanění podpory stavebního spoření, které bylo právě narovnáno.

Zmiňují rozpor se zákony Evropské unie.

Výsluhu považují za dávku sociálních a důchodového charakteru, tudíž zdanění jako diskriminační ve vztahu k ostatním příjemcům sociálních dávek a důchodů.

Mnoho bývalých příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů nesouhlasilo od samého počátku se zdaněním výsluh a využili všech možností, které jim právní řád dává, aby se i soudní cestou domohli nápravy. Soudy, a to i Nejvyšší správní soud a poté i Ústavní soud, neshledaly důvody k úpravě výsluhového příspěvku nebo ke zrušení sporných bodů novely zákona o daních z příjmů.

Tolik moje zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I já děkuji. A teď je chvíle pro to, abych otevřela rozpravu, do které se mohou hlásit jak poslanci, tak zástupci petentů a veřejnosti. Pochopitelně předpokládám, že svůj názor vyjádří i zástupci jednotlivých ministerstev, ale záleží na vás, zda teď, případně později v průběhu rozpravy.

Ptám se, kdo se v tuto chvíli hlásí. Prosím, a pak registruji vaši přihlášku.

**Řečník (MF):** Na úvod bych řekl asi stanovisko Ministerstva financí, protože to je něco, co jsme si jakoby připravovali, a ta příprava tady zazněla od všech, tak aby to zapadlo do formátu té diskuse.

Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil tedy se stanoviskem Ministerstva financí k této petici.

Předkládaná petice se váže na zákon 346/2000, který novelizoval zákon o dani z příjmů od 1. ledna 2011, kde bylo zrušeno osvobození některých výluhových náležitostí u bývalých vojáků z povolání a bývalých příslušníků bezpečnostních sborů, a na tento příjem byla uvalena 15% srážková daň. Zejména se tedy jedná o výluhový příspěvek podle § 132 a následujícího o vojácích z povolání a výluhový příspěvek podle § 157 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Podstatou petice, jak už tady konec konců zaznělo, je požadavek na zrušení zdanění výsluh příslušníků ozbrojených a bezpečnostních sborů. Petenti v té petici zejména namítají, že zdanění výluhových náležitostí je v rozporu s ústavním pořádkem, bezpečnostními zájmy a dobrými mravy. Dále že daňové opatření je nesystémové a vymyká se právním zvyklostem nejen v České republice, ale i ve světě. Neústavnost a nelegitimitu spatřují především v tom, že výsluha je majetkovým právem s tím, že každý příslušník ozbrojených sil a bezpečnostních sborů legitimně očekává, že mu nárok nebude ze strany státu z libovůle krácen. Dále připodobňují výluhový příspěvek k dávkám sociálního charakteru a charakteru důchodu s tím, že zdanění cílící pouze na výluhový příspěvek se týká jen jedné části občanů a je tedy diskriminační ve vztahu k ostatním pobíratelům sociálních dávek.

K námitce problematiky protiústavnosti a porušení legitimních očekávání lze uvést, že existence určitého daňového režimu automaticky vlastně nezakládá předpoklad jeho věčného trvání, a to pak zvláště u daňových výjimek, které obecně narušují tzv. princip horizontální spravedlnosti. Nelze tak dovozovat, že by zákon v podobě zrušení tohoto osvobození byl bez jakoby dalšího zásahem do legitimních očekávání daňových subjektů, a tedy že by takové opatření bylo v rozporu s ústavním pořádkem.

K tomuto přímo se vyjádřil též Nejvyšší správní soud, který – jak už tady bylo také řečeno – přímo v této věci rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 7. srpna 2015, kterým právě zamítl kasační stížnosti proti rozhodnutí Městského soudu, protože v první instanci rozhodoval Městský soud, a ztotožnil se s argumenty tohoto soudu, že zásada legitimního očekávání nebyla zdaněním výluhových náležitostí porušena a že se nejedná o nepřipustnou nepravou retroaktivitu.

Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu lze citovat následující – cituji tedy: K poukazu stěžovatele na porušení zásad dle legitimního očekávání soud připomíná, že stěžovateli tento příspěvek nebyl odňat, nadále mu náleží a je mu vyplácen. Legitimní očekávání se však nemůže vázat k výši vypláceného příspěvku, která není do budoucna fixována ve výši k datu zániku služebního poměru. Legitimní očekávání nelze spojovat ani s tím, že určitá daňová výjimka nebo zvýhodnění bude trvat na věky. Výluhový příspěvek se přiznává a vyplácí z rozpočtových příspěvků, tedy z peněz daňových poplatníků. Stěžovatel ani ostatní dotčené subjekty nemohli spoléhat na to, že postupem času zákonodárce výši vypláceného příspěvku nepřehodnotí. V daném případě se o nepřipustnou nepravou retroaktivitu nejedná. Zákonodárce přikročil ke změně této úpravy, resp. k jejímu zrušení a zavedení standardního režimu zdanění po 17 letech, přičemž důvody, které jej k tomu vedly, považuje soud za legitimní. Konec citace.

To bylo tedy k té první námitce. K té druhé námitce, tedy námitce diskriminace mezi sociálními dávkami a výluhovým příspěvkem, lze uvést, že výluhový příspěvek nelze považovat za dávku z důchodového pojištění podle zákona o důchodovém pojištění, například za období starobního důchodu, o čemž mimo jiné svědčí některé nálezy Ústavního soudu, které tady také případně mám, podle kterých je výluhový příspěvek koncipován jako určitá kompenzace, tedy zvýšené ocenění práce vykonávané ve ztížených podmínkách, a kompenzace určitých osobních omezení vyplývajících z charakteru práce v ozbrojených složkách státu. Z tohoto důvodu není tedy příspěvek ani sociální dávkou, kterými stát zpravidla zajišťuje pomoc těm, jejichž příjmy nestačí na dostatečné zabezpečení jejich životních potřeb, nebo těm, kteří pomoc potřebují vzhledem ke svému zdraví, nepříznivým životním poměrům, věku, anebo těm, kteří bez cizí pomoci nemohou překonat obtížnou životní situaci.

Není proto možné souhlasit s názorem petentů, že zdanění výluhového příspěvku ve vztahu k ostatním pobíratelům sociálních dávek ze sociálního zabezpečení diskriminační. V tomto kontextu se lze spíše zamýšlet nad nerovností v případě, kdy by osvobození bylo opět zaváděno, a to ve vztahu k běžným zaměstnancům, kterým by se třeba zaměstnavatel



rozhodl vyplácet obdobu tohoto výsluhového příspěvku, tzn. ryze jakoby nějaký soukromoprávní kontrakt, který by toho zaměstnavatele takto zavazoval. Tento výsluhový příspěvek by byl totiž zdaněn nejen daní z příjmů, tedy těmi 15 %, resp. asi 21, protože by tam byla superhrubá mzda, a byl by též zpojistněn i veřejnými pojistnými, tzn. jak sociálním, tak zdravotním pojištěním.

I k tomuto se ostatně vyjadřuje Nejvyšší správní soud v rozsudku, ze kterého jsem předtím citoval - cituji ještě poslední odstaveček: Ve skutečnosti, že zákonodárce do budoucna odňal určité skupině obyvatel dosavadní nesystémovou výhodu, spočívající v osvobození výsluhových náležitostí od daně, nelze spatřovat protiústavnost. Platí, že se úprava zdaňování posuzovaných příjmů vztahuje na všechny poživatele výsluhových náležitostí, nikoliv pouze na stěžovatele. Vzhledem ke skutečnosti, že se daná úprava vztahuje na celý okruh takovýchto poplatníků, nelze ji mít za selektivní či diskriminační. Konec citace.

S ohledem na tyto argumenty, které jsme uvedli, tak Ministerstvo financí v současné době nepřipravuje tedy žádnou novelu, která by tenhle způsob zdanění nějakým způsobem změnila, zejména tedy v kontextu této petice znovu zaváděla osvobození výsluhového příspěvku.

Děkuji za pozornost.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Tolik stanovisko Ministerstva financí.

Registruji přihlášku pána zde v radě i vaši, ale protože se přihlásila i paní náměstkyně ministra vnitra a asi by bylo dobré mít ta ministerstva pohromadě, jestli proti tomu nic nemáte, já bych dala napřed slovo jí.

Takže prosím, paní náměstkyně.

**Paní Monika Pálková:** Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. K Petici za zrušení zdaňování výsluhových nároků si za Ministerstvo vnitra dovoluji sdělit následující:

Za prvé. V pozvánce jsme byli vyzváni, abychom úvodem informovali o počtech, výších a délce vyplácených výsluh. Ministerstvo vnitra proto zpracovalo statistické údaje, které s dovolením paní předsedkyně bychom zde dali k dispozici. Zákonem č. 346/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, byla s účinností od 1. ledna 2011 odstraněna výjimka, podle které výsluhový příspěvek nepodléhal zdanění daní z příjmů, byl od ní osvobozen. Účinností této změny výsluhový příspěvek nadále spadá mezi tzv. ostatní příjmy. Tímto došlo počínaje rokem 2011 ke zdanění výsluhového příspěvku příslušníků

bezpečnostních sborů zvláštní sazbou daně z příjmů, která činí 15 % ze základu daně. Ostatní výsluhové nároky náležející podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, jsou nadále od daně osvobozeny.

V souvislosti s projednávanou věcí je nutno poukázat na to, že byť Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 12 odst. 4 zákona č. 2/1969, o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, plní koordinační úlohu v oblasti služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, věcným gestorem zákona o dani z příjmů je Ministerstvo financí. Ministerstvo vnitra v případě zdanění výsluhových příspěvků vystupuje pouze jako plátce daně, který odvádí a musí odvádět správci daně daň sraženou poplatníkovi podle zákona o daních z příjmů.

Právními aspekty věci se zabývaly soudy všech stupňů, tedy i Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, a neshledaly v předmětné právní úpravě nezákonnost. Ministerstvo vnitra tedy respektuje, že předmětná problematika jakož i daňový systém obecně je v gesci Ministerstva financí. Toto je úvodní stanovisko Ministerstva vnitra.

Děkuji vám za pozornost.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji. Nyní už poprosím pána k mikrofonu. Potom pán nahoře a následně dám slovo vám.

**Pan Zdeněk Jindřich Oberreiter:** Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, moje jméno je Zdeněk Jindřich Oberreiter a jsem předsedou Odborového svazu hasičů. Byli jsme jedni z pořadatelů, kteří sbírali podpisy pod petiční archy. Mohl bych uvést příklad, jako uvedl pan inženýr Kohout, nicméně opakovali bychom se, tak jenom v krátkosti.

Moje služba začala v roce 1973 a za 34 let služby jsem strávil ve službě celých 11 let, 365 dní v roce, 24 hodin denně. To je omezení, za které jsem očekával, že od státu dostanu slíbenou kompenzaci a tou byl výsluhový příspěvek. Dále bych pak zmínil zvýšené nároky na příslušníky bezpečnostních sborů. Příslušníci bezpečnostních sborů musí splňovat ostřejší podmínky pro výkon služby, a to jak zdravotní, osobnostní, nesmějí podnikat, nesmějí být členy politických stran. To je jen výčet, v kterém bych mohl pokračovat.

Za tato všechna omezení a za zvýšené nároky stát slíbil příslušníkům po ukončení služby - nejdříve však po 15 letech – výsluhový příspěvek. V roce 2007, když začal platit zákon 361m byla prodloužena doba, kdy poprvé vzniká nárok na 20 % příjmu výsluhy z deseti let na patnáct let. To jenom úvodem.

Jenom bych řekl – zákonodárce, když tvořil zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tak tím, že dal do zákona výsluhové náležitosti, sledoval určité instituty, které měly přispět k stabilizaci funkce. Ta stabilizace funkce u sboru spočívala v tom, že de facto pobízela toho příslušníka, aby setrval co nejdéle ve sboru, nejméně 15 let, ale až do 30 let, kdy dosáhne maxima na výsluhových náležitostech. Na druhé straně tady byla regulační funkce výsluhového nároku, a ta nastala tehdy, když příslušník přestal splňovat zdravotní, osobnostní nebo fyzické podmínky, tzn. fyzickou způsobilost. Potom musel ukončit služební poměr a jako kompenzace, částečná kompenzace na rozjezd v jiném zaměstnání, kdy šel dělat vrátného mnohdy, tak to bylo určité dorovnání změny životního standardu. Další funkcí byla také funkce sociální a ta právě sloužila v této části, jak jsem uvedl.

Závěrem bych chtěl říct, že zdanění změnou zákona 586, nebo přesně řeknu - zrušením výjimky ze zdanění došlo ke snížení částek na výsluhy. Částky na výsluhy určuje zákon 361, a právě proto, že tam by došlo k té retroaktivitě a tam by došlo k protiústavnosti, tak výsluha byla zdaněna. Je to v podstatě jiným způsobem provedené snížení výsluhových náležitostí. A my jako Odborový svaz hasičů - dovolili jsme si vypracovat naše stanovisko písemně a předat vám ho – si myslíme, že tím snížením je porušena základní funkce, kterou původně měl výsluhový příspěvek plnit.

To je všechno a jsem připraven, pokud budete mít dotazy. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I já děkuji. Nyní poprosím pána v poslední řadě a následně pana tajemníka z Ministerstva obrany registruji. Prosím.

**Pan Karel König:** Jmenuji se Karel König, končil jsem v hodnosti podplukovníka u Vojenské policie.

Chtěl jsem se zeptat, když jsem slyšel ty bláboly z Ministerstva vnitra a financí: Zpracovával někdo, kdo by byl ve vojenské službě nebo ve službě podobné? Nebo to byli jenom civilisti, kteří nevědí, co je základní vojenská služba a co je vůbec služba vojáka z povolání? Protože jedna věc – jestliže vojáci z povolání a policisté z povolání mají čekat, že je zase jednou stát zradí, tak vy legitimně očekáváte, že pořád budou ozbrojené síly legitimně poslušné? Opravdu si to myslíte? Skončil jsem.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji. Teď jste mi nasadil brouka do hlavy, musím říct. Ale možná nám k tomu řekne názor státu zástupce Ministerstva obrany inženýr Vančura. Prosím.

**Pan Petr Vančura:** Děkuji za slovo.

Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, asi nevnese do toho úplně nic nového, protože mí kolegové se vyjádřili v podstatě ke všem bodům. To, že se zdaněním zabývaly všechny soudy, všichni víme. Všichni víme, jak ty soudy dopadly.

Jenom bych za Ministerstvo obrany doplnil, že z hlediska bývalých nebo potažmo vojáků z povolání se to zdanění netýká pouze výsluhového příspěvku, ale také odbytného, což je jednorázová dávka, která alternuje výsluhový příspěvek. V podstatě je to jednorázové vypořádání, a to od 1. ledna 2011 bylo zdaněno také.

Jinak stejně jako kolegové z Ministerstva vnitra plně respektujeme, že daňová politika je věcí Ministerstva financí, takže plně na ně spoléháme.

Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Jenom bych se ještě zeptala, jestli máte nějaká čísla za vaše ministerstvo? Aspoň informativně.

**Pan Petr Vančura:** Pardon. Samozřejmě že mám. Jenom na mikrofon v podstatě k 1. lednu tohoto roku vyplácíme výsluhový příspěvek 16 tisícům 399 bývalým vojákům. Průměrná výše činí 12 168 Kč a za rok 2015 bylo vyplaceno 333 bývalým vojákům odbytné, tedy ta jednorázová dávka, a průměrná výše činila 168 889 Kč. Jinak podrobnou statistiku za posledních deset let bychom vám rozdali. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji. Teď jsem viděla přihlášku pana inženýra Kohouta, dámy vedle něho i tam na druhém konci řady a vás uprostřed taky, ale teď si neuvědomuji pořadí. Takže pane inženýre, vy už jste mluvil, tak vezmeme ostatní a vás až po nich.

Poprosíme dámu.

**Paní Marie Sotolářová:** Dobrý den, vážení poslanci. Moc děkuji, že jsem se mohla zúčastnit tohoto setkání a vážím si toho. Jmenuji se Marie Sotolářová, jsem psycholog pro krize a neštěstí. Prošla jsem všemi bezpečnostními sbory, od začátku do konce mám

odslouženo 34 let. Jenom bych vám chtěla říct, vám úředníkům, kteří jste tady hovořili, já jsem vyplňovala tzv. tiskopis pro žádost o výsluhový příspěvek a jmenuje se „Žádost o důchod ze sociálního zabezpečení vojáků z povolání a policistů České republiky“, a podepsala jsem poučení pro příjemce příspěvku za službu, kde v bodě 10 se hovoří: Pro účely státní sociální podpory se příspěvek za službu považuje za příjem podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, čímž chci sdělit jenom jednu větu. Jsme jediní občané, kteří mají státní sociální podporu zdaněnou.

Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. Vezmeme tu první řadu – souseda, který se hlásil, pán v brýlích. Omlouvám se, vaše jména neznám. Máte slovo.

**Pan Ladislav Kovařík:** Dobrý den, dámy a pánové. Jmenuji se doktor Ladislav Kovařík a jsem členem petičního výboru.

Se zájmem jsem poslouchal, co tady všichni zástupci ministerstev řekli. Ale neřekli jednu zásadní věc – že ta ministerstva se dělí vlastně na dvě takové základní části: na ministerstvo jako zaměstnavatele a ministerstvo jako orgán sociálního zabezpečení. A to jsou dvě různé složky, protože podle § 3 zákona 582, zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, je Ministerstvo vnitra, obrany a spravedlnosti spolu s Českou správou sociálního zabezpečení orgánem sociálního zabezpečení. To znamená, že Česká správa i uvedená ministerstva rozhodují o nároku občana – pozor, nároku občana, ne příslušníka ozbrojených sil – nároku občana na dávky důchodového pojištění a provádí jejich výplatu. A kdo provádí výplatu výsluhového příspěvku? Orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti, který může vyplácet pouze dávky důchodového pojištění. Nic jiného nemůže vyplácet. A pokud je nevyplácí, tak porušuje zákon.

To znamená, že je to dávka důchodového pojištění. Proto také zákon 582, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, má ustanovení, podle kterého se rozhoduje řízení ve věcech důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil. Čili je tam řízení ve věcech důchodového pojištění, to znamená podle obecně platných právních předpisů, a řízení ve věcech důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil, pro které ale platí, že platí stejné ustanovení řízení ve věcech důchodového pojištění. Čili o výsluhovém příspěvku se rozhoduje a výsluhový příspěvek se přiznává podle předpisu o sociálním zabezpečení. A potvrdila nám to i ministryně práce a sociálních věcí, která jasně na závěr zdůraznila, že sociální zabezpečení zahrnuje pouze důchodové pojištění. Žádný služební poměr, žádné

rozhodování ve věcech služebního poměru. A to je právě to, co 20 let upíráte příslušníkům bezpečnostních sborů a vojákům z povolání, čili příslušníkům ozbrojených sil.

Zákon 582 zná pojem pouze příslušníci ozbrojených sil a zahrnuje všechny příslušníky těchto ministerstev. A pro tyto příslušníky platí rovnost zacházení. A jestliže má zákon o služebním poměru vojáků z povolání v § 142, že řízení ve věcech nároku na výsluhový příspěvek se řídí předpisy o sociálním zabezpečení, čili řízení ve věcech důchodového pojištění, a výplatě dávek důchodového pojištění, tak jak to že tady říkáte, že se to vyplácí z financí ministerstva, když orgán sociálního zabezpečení, a je jedno jestli Česká správa nebo ministerstva, můžou vyplácet dávky pouze z účtu důchodového pojištění?

Kdo mi na to odpoví? Kdo nám na to odpoví? Vy vůbec nevíte, o čem rozhodujete. Vy porušujete sami zákon o dani, protože dávky důchodového pojištění jsou osvobozeny od daně do výše 36násobku průměrné mzdy k 1. 1. každého roku, a to, co je nad to, se daní. Přípisem, protože odbor sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra nevěděl, jak danit, protože předpisy o sociálním zabezpečení neznají danění. Také ministryně práce a sociálních věcí jednoznačně řekla: K tomu se nebudu vyjadřovat, protože orgány sociálního zabezpečení postupují podle předpisu o sociálním zabezpečení a ty neznají danění. Jak to že se daní? A víte na základě čeho daní orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra? Pokynem ministra financí. No kde to jsme? A napíšu tam, že povinnost strhnout daň je odbor sociálního zabezpečení, který plní funkci orgánu sociálního zabezpečení, ale ten není příslušný strhávat daň. Není ani plátcem daně z dávek důchodového pojištění. A také v rozhodnutí není nic strženo, až se to objeví na výpisu. No kde to jsme? Takhle se postupuje?

Víte vůbec na Ministerstvu financí, co to je výsluhový příspěvek? Chápu, že jste zmateni, protože 20 let i soudci mátlí příslušníky a veřejnost a rozhodovali tak, jak chtěli a podle zadání politiků. To je jasně – myslím – dané.

Víte, výsluhový příspěvek patří pod zvláštní zákon důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil. Je to zvláštní systém, do kterého spadají všichni nebo někteří státní zaměstnanci. A v České republice do tohoto systému spadají příslušníci ozbrojených sil Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti. Proto jsou také orgány sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti orgány sociálního zabezpečení. Zákon 582, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, jednoznačně uvádí, že odbor nebo Ministerstvo vnitra, obrany a spravedlnosti jako orgán sociálního zabezpečení může rozhodovat pouze tehdy, když občan splní podmínky nároku na důchod z důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil, výsluhový příspěvek, o kterém rozhoduje příslušný orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti, který je příslušný

rozhodovat o dávkách důchodového pojištění, ne ve věcech služebního poměru. O dávkách důchodového pojištění.

Proto si myslím, že tady se bavím o něčem úplně jiném. Stát daní něco, co danit nemůže, protože orgány sociálního zabezpečení spadají pod nařízení Evropského parlamentu č. 883/2004, to je nařízení o koordinaci sociálních systémů, a tam je jasně daná povinnost rovného zacházení mezi příjemci dávek důchodového pojištění, resp. sociálního zabezpečení. A tady to ustanovení zákona o dani je porušením tohoto ustanovení. Vlastně se nesmí ani použít. Říkám, i ten orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra nevěděl, jak má danit, protože skutečně to není možné. Předpisy o sociálním zabezpečení to nepřipouštějí. A sociální zabezpečení zahrnuje jen důchodové pojištění. To by si měli na Ministerstvu financí uvědomit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme panu Kovaříkovi.

Já i ostatní poslanci budeme rádi, když v průběhu rozpravy se vyjádří k těmto zajímavým argumentům Ministerstvo financí.

Ted' ale mám přihlášeného pána na kraji první řady a pana inženýra Kohouta na druhém konci první řady. Takže v tomhle pořadí prosím sem.

**Pan Zdeněk Klár:** Dobrý den. Jmenuji se Zdeněk Klár a nebudu se s vámi bavit k systému zákonů. Chtěl bych zmínit svůj příběh a chtěl bych se na některé věci zeptat.

Do armády jsem nastupoval podle předpisů platných z roku 1957, to znamená, nastupoval jsem v roce 1969, školu jsem ukončil v roce 1973. Jsem ženijním specialistou a ted' trochu odbočím. Myslíte si, že odborníky typu ženisté, pyrotechnici, a podobné úzké specialisty můžete nějak vynechávat ze hry nebo něco takového? Víte, co mám na mysli? Já mám na mysli to, že tím, že v roce 2011 došlo k tomu nešťastnému zdanění, tak budete mít v budoucnu problémy, nebo naše společnost bude mít problémy, naplnit ozbrojené složky, protože ti mladí kluci budou od nás poučení, že s námi ozbrojené složky v uvozovkách – nebudu mluvit o sobě. Protože když jsem nastupoval tedy do armády, tak jsem vlastně podepsal určitý závazek. Takže něco říkat, že dneska je ta výjimka jako – jak bych to řekl – ne netransparentní, nemůžu najít správné slovo – že je prostě ta výjimka špatná, tak to v roce 1973, když jsem končil školu a podepsal závazek, nikdo nemohl vědět.

Já se jenom ptám. Ty staré předpisy a závazky z předroku 1989 platí? Anebo máme tlustou čáru a platí jenom předpisy od roku 1989. To přece není pravda. A to jsou Benešovy

dekrety nebo další předpisy, které jsou přejaty do našeho práva. To znamená, v našem právu by mělo být taky zahrnuto, že jsme měli nějaké závazky, které jsme splnili, a za ty závazky bychom měli mít taky adekvátní odměnu, která podle těch předpisů byla. To se evidentně asi neděje.

A taky bych zástupce ministerstev se chtěl zeptat na jinou věc – jestli této komisi nebo tomuto výboru předloží, jak to funguje v jiných zemích Evropské unie nebo světa, kde jsou rozvinuté armády, protože – teď se nezlobte – mně se zdá, že se stále jenom opičíme podle Evropské unie, USA a dalších zemí, ale jenom v něčem, co se komu hodí. Ať to byl tenkrát ministr Kalousek, anebo někdo jiný. Prostě bych řekl, že ne vždy jsou přijímána rozhodnutí nebo – jak bych to řekl – ano, rozhodnutí, která mají smysl. Ne všechno se dá vyjádřit penězi.

Víte, mně se rozpadla rodina za tu dobu, co jsem sloužil v armádě, protože nikdo si nedovede představit, co to je za závazky sloužit od nevidím do nevidím, v rámci bezpečnosti být stále v pohotovosti 24 hodin. Já jsem sloužil nejen v Armádě, já jsem sloužil i v prezidentské službě sedm roků. A víte, kdy jsem odešel? V roce 2001 to začalo být nahnuté v těchto službách. Víte, ono 150 hodin dělat zadarmo a navíc už dneska – teď nevím, jestli Ústavní soud nebo co – nařídil některému z ministerstev doplatit tyto hodiny, že byly neoprávněné, tak jsem to v roce 2005 pověsil na hřebík a šel jsem pryč, protože to nemělo význam.

Prostě v těchto ministerstvech silových jsou zneužívané pravomoci. To vám řeknu úplně otevřeně, ať je to Ministerstvo vnitra, spravedlnosti nebo armáda. To je všechno. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme.

Pane inženýre, už konečně na vás došla řada. Prosím.

**Pan Jiří Kohout:** Opustím tu osobní stránku a zkusím polemizovat tedy se zástupci ministerstev. Jenom předešlu – chápu, že Ministerstvo financí bude chránit ten balík peněz, který se mu ocitá tímto zdaněním v rozpočtu, a je velmi popuzeno, že by se toho mělo vzdát a přesunout to z jiných kapitol do této.

Ale bavím se o jedné zásadní věci, a to je to, proč bylo zvoleno vůbec 15% zdanění výsluhových náležitostí s retroaktivním dopadem. Existuje čistá právní cesta, kterou parlament může rozhodnout. A pokud se to poslancům nelíbí, že ozbrojené bezpečnostní složky mají takovéto sociální zajištění v podobě důchodové dávky, tak ji můžou odejmout, a to zákonem, kterým tu dávku přiznávají. V ten okamžik totiž nemůže dojít k tomu, že



majetkové právo, které jsme nabyli, když jsme odešli do výsluhy a splnili jsme všechny náležitosti zákona, které nám ukládal, tak by nám nemohli toto majetkové právo vzít. To je rozhodnutí Evropského soudu a dalších soudů, které se toho týká. Je to věc, kdy se přistoupilo k tomuto zdanění, protože je to skutečně škrábání se pravou rukou na levém uchu.

Když se stát zaváže, že mi bude vyplácet deset tisíc korun a zdaní mi to sto procenty, a Ministerstvo financí tvrdí, že výsluhy jsou vypláceny, já se ptám – a tento případ klidně nastat může, protože ten princip byl ze zásady prolomen – tak se ptám, zdali toto může nastat, jestli bude vyplácena ta částka nebo ne při 100% zdanění. To je otázka na vás. Logika věci.

Druhá věc. Zajímalo by mě, když tedy tvrdíte, jak je všechno standardní v celém legislativním procesu, jak je to naprosto běžné, mohl byste nám sdělit, kolikrát se stalo, že byla vyňata nějaká sociální dávka ze systému výjimek ze zdanění a byla vzápětí na ni uvalena srážková daň 15 %. Já si myslím, že tento institut nebyl použit v historii České republiky, že tento institut nebyl použit nikde na světě. Nevím o tom, že by ani ve státech NATO přistoupili k takovému drakonickému opatření, kdy by si stát začal popírat své vlastní závazky, které dával lidem v době, kdy je potřeboval dostat do služby. To je podstata celé naší argumentace.

Klidně se mohlo stát, že pro futuro všichni, kteří potom nastoupí, už budou počítat s tím, že výsluhy nebudou, nebo budou výsluhy kráceny. Je to plně v rukou zákonodárců, jakým způsobem systém nastaví. Ale takovéto chování k závazkům státu, které plynou z hluboké minulosti a jsou vázány k určitým aktivitám státu, k obraně republiky, k mobilizacím a nevím k čemu, k loajalitě těch lidí vůči státu, tak vy jste v podstatě tím, že jste se vlomili do tohoto institutu a začínáte navenek popírat, že to není důchod, ale že to je výplata mzdy, která ale je ve zdanění režimu, kdy žádná jiná mzda není zdaněna tímto režimem – to jsou všechno takové kontrasty, které naznačují, že to standardní není.

To je můj neprávnický úsudek, ale myslím si, že v něm je hodně pravdy. Děkuji.  
(Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme. Ministerstvo financí dostane prostor k vyjádření, ale ještě – chcete reagovat hned? Tak prosím.

**Řečník (MF):** Zkusím se vyjádřit, proč je tam jakoby to nestandardní, jak jste říkal, ta srážková daň.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pardon. Pokud můžete, kdybyste se vyjádřil i k argumentaci pána předtím (pana Klára).

**Řečník (MF):** Já to potom navážu, teď je to spíš bezprostřední. Tak ta 15% daň je tam právě, že ta 15% daň měla na ten výsluhový příspěvek menší dopad, než by mělo standardní zdanění. Kdybychom udělali prostě to, co by se stalo u toho soukromého zaměstnavatele, tak by se stalo – to znamená, jenom bychom zrušili osvobození – tak by se to stalo normálně součástí dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti. To znamená, že by na to dopadlo jak zdravotní pojištění, tak sociální pojištění, a zdaňovalo by se nikoliv 15 %. Ale jako 15 % by se zdaňovalo, ale nikoliv z toho samého základu, z té hrubé částky výsluhového příspěvku, ale z tzv. superhrubé mzdy, takže to efektivní zdanění by bylo 21 % plus by tam bylo to 6,5 sociální a teď nevím kolik zdravotní pojistné. To znamená, bylo by to více.

Takže srážkové pojistné nebo srážková daň tady byla situována na to, aby se na to nevalila ta plná síla zdanění, ale aby se to toliko zdanilo alespoň tou daní z příjmů, nikoliv všemi těmi dávkami. Kdyby se ta srážková daň nedělala a toliko se zrušilo to osvobození, tak by ta čistá částka vypláceného příspěvku byla ještě menší. Takže to jenom zdůvodnění té srážkové daně.

Jinak to není nestandardní. Jinak srážkovou daň 15% máme i na některé jiné typy příjmů ze závislé činnosti. A ta srážka 15 % se volila z toho důvodu, že je prostě standardní v tom zákoně o daních z příjmů. Když se podíváte, tak máme akorát snad jednu výjimku, že tam je 35 %, to je na platby do daňových rájů. Jinak myslím, že všechny srážky jsou pod 15 % - ještě 19%, ale to je takový specifický režim pro neziskové subjekty. Jinak všechny srážkové daně jsou v 15% výši. Takže tolik jenom pro tu technikálii, proč se zvolil ten ten.

A já navážu na ten předchozí příspěvek, který se týkal kvalifikace. Pochopil jsem to tak, že to byla argumentace tím směrem, že by ten výsluhový příspěvek měl být dávkou důchodového pojištění, tzn. de facto by měl být osvobozen podle písmenka, které tady máme jinde v zákoně – 4.1.h) je to ustanovení. Nevím, jestli se to namítalo v rámci těch soudních řízení, ale my se každopádně nedomníváme, že to tak je, že dávky důchodového pojištění jsou přímo ve výčtu v zákoně. Stejně tak dávky sociální podpory, takže z tohoto titulu my se neztotožňujeme s tím názorem, že tomu tak prostě je.

Ono tam padlo toho strašně moc, takže konkrétně se vyjádřit jakoby nelze.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Vaše argumenty zazněly. Já vám později dám znovu slovo. Teď je přihlášen pan poslanec Fiedler. A nemyslím si, že tím, že setrváte na svých rozporuplných názorech, že dojdete k nějakému řešení. Ale dám vám ještě slovo.

Teď pan poslanec Fiedler.

**Poslanec Karel Fiedler:** Měl jsem dotaz, na který se právě snažil tady zástupce Ministerstva financí odpovědět, protože je evidentní, že petenti mají jiný výklad, než mají zástupci ministerstva. Přiznám se, že je tedy poslouchám s velkým zájmem, tuto debatu. A petentům mohu rád sdělit, že už jsem se dlouho nesetkal s takto odborně – a teďka nehodnotím, kdo má pravdu – ale takto připravené argumentačně petenty jsem tady ještě nezažil. To je jen moje uznání vám.

Velmi sleduji tu debatu a snažím se udělat si názor. Vy jste tady právě odpověděl, proč je to zdaněno. A v první části vaší odpovědi jste hovořil o tom – nebo jste se snažil vysvětlit, a já to tedy nezpochybnuji, tu výši, ale evidentně petenti argumentují tím, že vůbec nemá být zdaňováno.

Já bych vás chtěl poprosit, kdybyste více rozvedl ten argument, proč si myslíte, že ten váš výklad je správný, že ta daň má být uvalena. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Teď jste mě dostali do situace, kdy bych měla udělit slovo panu Kovaříkovi, paní náměstkyni, a vy vyvoláváte další ministerstvo. Ale asi abychom to téma nějak ukončili – ještě pan Kovařík tedy.

Paní náměstkyně, vy chcete také k této otázce? Počkáte, dobře. Tak pan Kovařík, pak ještě jednou finance a pak dám slovo vám, promiňte.

**Pan Ladislav Kovařík:** Takže ještě jednou. Slyšel jsem tady argumenty Nejvyššího správního soudu, jeho rozhodnutí. Ale ta rozhodnutí byla na základě žaloby nebo resp. kasační stížnosti, a soud reagoval na ty námítky. Podle těch námitek žalobních tak také rozhodl. A tam nic nebylo řečeno, že se jedná o důchod. Proto soud se toho ani s radostí tím nezabýval.

Ale heleďte se, na základě těchto žalob, resp. kasačních stížností, Nejvyšší správní soud rozhodl, že – poslouchejte usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014, kde pod bodem deset je uvedeno: Pokud jde o vznik nároku na důchod a jeho výši, bude stejně jako v případě výsluhových příspěvků rozhodováno v řízení podle zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Jak je uvedeno výše, pro účely tohoto zákona sociální zabezpečení zahrnuje jen důchodové pojištění.

Takže rozhodují o dávkách důchodového pojištění a vyplácí dávky důchodového pojištění. Takže nemůžete argumentovat, že to není důchod.

V dalším usnesení ze 14. 4. 2015 v bodě deset a jedenáct se uvádí: Podle § 54 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění vzniká nárok na důchod stejně jako na výsluhový příspěvek dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem – zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 54 odst. 2 citovaného zákona nárok na výplatu důchodu, výsluhového příspěvku vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod, výsluhový příspěvek a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu, výsluhového příspěvku.

Takže rozhoduje se ve věcech důchodového pojištění, vyplácí se dávka důchodového pojištění a tak se s touto dávkou musí zacházet. Nemůže si Ministerstvo financí říct, že je to nějaká jiná dávka, protože orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti rozhoduje pouze tehdy, když občan splní podmínky nároku na ten výsluhový příspěvek, na důchod z důchodového pojištění občana.

To je právě to, že nerozeznáváte řízení ve věcech služebního poměru, tzn. v řízení podle zákona 361 například nebo 221, a řízení ve věcech důchodového pojištění. To je úplně něco o něčem jiném. To je třeba oddělovat.

Další – příspěvek za službu. Sbírka zákonů 287/2002. Doba konání služby rozhodná pro vznik nároku na příspěvek za službu. Dobou rozhodnou pro nárok na příspěvek za službu je doba trvání služby započitatelná podle zákona o důchodovém pojištění, ne podle zákona o služebním poměru. Do ní se započte i zvýšení, zápočet doby služby výkonného letce, výkonu funkcí zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti, provedený podle zákona o sociálním zabezpečení – to je zákona 100/1988 – v jeho znění ke dni 31. května 1992. Za dobu služby vykonanou do 31. prosince 1992 po vyloučení dob uvedených v paragrafu atd.

Takže zase o výsluhovém příspěvku rozhoduje orgán sociálního zabezpečení, který plní funkci orgánu sociálního zabezpečení u Ministerstva vnitra, obrany a spravedlnosti.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pane Kovaříku, promiňte, že vám vstupuji do hovoru, ale jestli máte nějaké nové argumenty, než které jste už uvedl, protože čas nám běží a je ještě hodně přihlášek. Omlouvám se.

**Pan Ladislav Kovařík:** Je mi to jasné, ale je třeba předložit argumenty, aby věděli, co ten výsluhový příspěvek vlastně obnáší, co to je za sociální dávku. A zákony hovoří jasně.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** My vám děkujeme. Teď tedy jestli ještě Ministerstvo financí vyhoví výzvě pana poslance Fiedlera a doplní svoji argumentaci, pak bych dala slovo paní náměstkyni, a je pak přihlášen pan poslanec Luzar.

**Řečník (MF):** Já si jenom upřesním ten dotaz. Směřoval na to, proč to není ta dávka státní sociální podpory, nebo směřoval na to -? Tak to by mělo vyplývat přímo z těch zákonů příslušných gesčně Ministerstvu práce a sociálních věcí o státní sociální podpoře, kde je přímo napsáno, co jsou dávky státní sociální podpory. Je tam výčet, stejně tak zákon o důchodovém pojištění. Ono často se pro konstrukci jakoby jiných příspěvků včetně toho výsluhového příspěvku – ono už to tady zaznělo – používá to, že se odkáže na jiný právní předpis. To tady bylo i citováno, že se řekne: Tak pro účely testování toho, jestli máte nárok na výsluhový příspěvek, tak prosím, podívejte se do zákona o důchodovém pojištění a počítejte to stejně. Ale to ještě neznamená, že vlastně to dané plnění je prostě dávkou důchodového nebo sociálního pojištění.

Říkám, nejsem odborníkem na tuhle oblast, ale takhle bych to vysvětlil po tom, co jsem tady slyšel. A takhle to tady zaznělo i těmi citacemi. Ještě tam bylo jednou taky přímo citováno: Pro účely tohoto zákona se něčím rozumí něco, což je taky jenom pro účely tohoto zákona. Určitě to potom neplatí pro daň z příjmů. To jenom vysvětlení těch jakoby vytržených kousků toho zákona, nebo odůvodnění, proč to tady z toho nevyplývá, že by to byla dávka státní sociální podpory nebo dávka sociálního zabezpečení či důchodového pojištění, důchodu. Takže toliko.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. A konečně se dostalo zase na paní náměstkyni. Prosím.

**Paní Monika Pálková:** Děkuji, paní předsedkyně. Já bych jenom ráda pro lepší pochopení upřesnila stanovisko Ministerstva vnitra.

Je třeba si uvědomit, že v současné době se Ministerstvo vnitra opravdu může pohybovat pouze v rámci daného legislativního prostředí nebo rámce. Ale i tak bych ráda zdůraznila, že pokud dojde k novému projednávání a Ministerstvo financí bude iniciovat tuto problematiku znovu k projednání, tak ministr vnitra bude podporovat zrušení zdaňování výsluhových nároků. Tak abychom si všichni rozuměli. (Silný potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji. Pan poslanec Luzar.

**Poslanec Leo Luzar:** Děkuji za slovo. Chtěl bych být už jenom krátký. Tři věci.

Pokud jsem správně pochopil, právní argumentaci petentů odmítly soudy, čili proběhla nějaká rozhodnutí, rozsudky. Tady zaznělo, že nějaké soudy se k vašim právním argumentům vyjádřily a byly zamítnuty. Jestli ne, tak jsem to špatně pochopil, za to se omlouvám. Vidím, že kýváte, že ne. Čili u soudu to teprve asi řešeno bude. To je jeden výstup, který tedy může rozhodnout o vašich právech.

Druhý výstup je výstup – řekněme - politický, protože to, co se stalo, se stalo v určité době. Všichni víme, která doba, která byla vláda, jak fungovala politika. A bylo to odůvodněno zvýšenou solidaritou. Dotklo se to třeba i poslanců mimo jiné a dalších, že byly zdaňovány náhrady a bylo to vydáváno jako ve prospěch společnosti. Situace se ale mezitím posunula. Žijeme už v jiné ekonomické situaci, v jiné ekonomické době a je možné se k tomu zpátky vrátit, protože i takováto řešení jsou dočasná řešení. První řešení tohoto již tady zaznělo, to znamená vrátit se zpátky do toho času a říci, že se zase uděluje výjimka, což asi podle mého názoru je nesystémové. Každá výjimka je určitá nesystémová věc.

Druhá věc, která by uspokojila dle mého názoru petenty, a jejich názor by mě třeba v tomto zajímal, je, že se tato dávka, která je vyplácena, valorizuje. To znamená, že by se řeklo, že se o 15 % zvýší tato dávka, která je teď vyplácena, ty výsluhy jako takové se zvýší, ten základ jako takový. Popřípadě samozřejmě 15, 17 %, aby se to daňově matematicky srovnalo a aby to, co bylo slíbeno těmto petentům a tím, jak vstupovali do služebního poměru, aby bylo vypláceno ze strany státu a stát dodržel své slovo.

Toto za svou osobu vidím jako určité východisko tady z tohoto problému, které by teoreticky petenty mohlo uspokojit. Ale je to otázka ryze politická, ne úřednická. Politici budou muset navrhnout jiný systém vyplácení odměn. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Přihlášen je ještě pan poslanec Ondráček.

**Poslanec Zdeněk Ondráček:** Děkuji, paní předsedkyně.

Kolegyně poslankyně a kolegové poslanci, vážení přítomní za ministerstva, já jsem u této petice byl první, kdo tuto petici podepsal a s petičním výborem jako takovým jsem spolupracoval.

Bylo teď mým předřečníkem hodně řečeno, že příslušníci bezpečnostních sborů a vojáci v tom roce 2011, když prostě jim byly zdaněny jejich výsluhové nároky, tak to mohli vnímat tak, že je hospodářská krize, a při projednávání, když se snižovaly platy příslušníků

bezpečnostních sborů, tak také bylo rukou dáním nebo příslibem slíbeno, že to bude na tři roky. Aspoň tak se to tenkrát tvrdilo, že tak to slíbil pan ministr Kalousek. Já jsem u toho nebyl, nevyjednával jsem. Byl jsem tenkrát sloužící policista. Platy nám snížili, sebrali 15 %. Platy – sice jste všichni vždycky říkali „přidáváme, přidáváme“, ale zatím se pouze narovnávalo, takže příslušníkům bezpečnostních sborů bylo do současné doby narovnáno to, co jim bylo odebráno v roce 2009 od 1. 1. 2010. V současné době mají 1 % navíc. Propad jejich reálných mezd proti roku 2010 je stále více než 9 %.

Jsou krajská ředitelství Policie ČR, kde se vzhledem k tomu drastickému snížení příjmů dostávaly desítky, dokonce až kolem stovky lidí, příslušníků bezpečnostních sborů, lidí, kteří vás dennodenně chrání ať zde ve Sněmovně, nebo venku na ulici - museli na sebe vyhlášovat osobní bankroty, protože tito lidé nesmějí ze zákona podnikat. A pokud cokoliv jiného dělali, tak porušovali zákon.

Dneska jsme v situaci, kdy se zde přeme o tom, jestli výsluhový příspěvek je sociální dávkou, anebo platem, nebo jakoukoliv jinou normou – to, co říká Ministerstvo financí. Je celkem jedno, jaká ekvilibristika tady bude, protože Ministerstvo ví a tyto argumenty, které zde zazněly, oni mají, protože já jsem ty interpelace na Ministerstvo financí dával. Stejně tak jako zde bylo mluveno o tom, jak vnímá věc Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Uvědomme si tu situaci, že hospodářský růst tady je. Došlo k nápravě některých věcí. Platy byly dorovnány a předpokládám, že i do budoucna budou zvyšovány. Bylo – myslím, že u příslušníků bezpečnostních sborů – zrušeno danění toho jednorázového odchodného a byly napraveny i jiné – řekněme – důležité věci na narovnání nebo oživení ekonomiky, jak to říkala vláda pana premiéra Nečase. Zdanění výsluhových příspěvků však dále zůstává a kolegové za mnou plus dalších x tisíc, kteří se sem nedostali, to vnímají tak, že jste je prostě podrazili. A ten pocit křivdy v nich bude tak dlouho, dokud k té nápravě nedojde, protože oni – a bylo to zde řečeno od pana kolegy Ignisty (?), popřípadě pana podplukovníka, který pracoval u Vojenské policie – oni svůj závazek státu splnili. A zeptejte se těch lidí, kteří odsloužili 20 a více let služby, jak se jim dnes žije, jaké mají uplatnění na trhu práce, co mohou dělat.

Víte, já jsem předseda podvýboru pro policii, obecní policie a soukromé bezpečnostní služby. A policistů, kteří odešli ze služebního poměru, nebo příslušníků bezpečnostních sborů, abych byl obecných, se mi hlásí – řekněme – měsíčně několik desítek a ptají se mě „Nemáš nějakou práci?“. Víte, ono po 20, 25 letech odsloužených ztratíte svoje řemeslo, protože jste to řemeslo ani nemohli dělat. A skončit někde na vrátnici popřípadě ještě hůř je těžké. A pokud jste si odsloužili svých 25 let, 30 let služby a nastupovali jste v 19, ve 20 letech, tak

vám je 50 let, ale do důchodu, to co jste vy rozhodli, v 68 letech, vám ještě 18 let zbývá a musíte něco dělat, anebo se snažit vyžít z toho výsluhového příspěvku, který vám stát dal.

Víte, já jsem od policie pět let. Jsem podplukovníkem. Dělal jsem na obecné kriminalitě, skončil jsem na protikorupční policii. Řeknu vám, že není týden, týden, kdy by se mi ta moje služba nevracela. Nezdá se mi o těch lidech, s kterými tady trávím dny v Poslanecké sněmovně, a jsou to hrůzy, které tady zažíváme někdy, třeba teď při obstrukcích, ale vrací se mi moje prožitá služba, moje mrtvoly, moje nekonečné služby. Zeptejte se profesionálních hasičů, zeptejte se třeba i záchranářů, zeptejte se vojáků. Vy jste je prostě zradili a teď v současné době ekonomika si to může dovolit. A já jsem argumentoval tím: Přijměte zákon, aby policie mohla zajišťovat nelegálně nabytý majetek a těch 800 milionů korun, o kterých se tady jedná, které Ministerstvo financí zpětně dostane 15% zdaněním, vám příslušníci bezpečnostních sborů vrátí pětinasobně. Věřte tomu.

Podpisové archy petiční nejsou podepsány pouze bývalými příslušníky bezpečnostních sborů, armádou, ale především aktivními příslušníky bezpečnostních sborů, aktivními vojáky. A každý z nich pocítuje tu věc, že on dneska slouží a hraje o to, co mu bude do budoucna. A jaká bude bezpečnostní situace v této zemi, ať v důsledku vnitřního či vnějšího nepřítele, to si myslím, že nedokáže nebo raději ani nechce predikovat nikdo. Můžeme za tři měsíce už potřebovat takový počet příslušníků, že je ani nebudeme mít. Už dnes přiznává Ministerstvo vnitra, a mluvil jsem ve čtvrtek s ministrem vnitra i s policejním prezidentem, kteří pro letošní rok mají podle své strategie nabrat 850 lidí, že je to jeden z neklíčovějších úkolů, které oni mají, a moc dobře vědí, že je prostě nenaberou, protože – nebo naberou, ale pouze s velkým vypětím všech sil, protože ti lidé prostě nejsou a do služby se nehrnou.

Porovnání: nastupující příslušník Policie ČR 14 tisíc a nějaké drobné, nástupní plat, k tomu rizikový příplatek, ten je na 20 tisících a něco pro službu v Praze. Strážník Městské policie v Praze – nástupní plat 30 tisíc plus další benefity. Proč se bude někdo hrnout do státní služby, když na konci nevidí ani to pomyslné plus, to znamená, já jsem státu obětoval, a bylo zde mnoho řečeno, nesmím být členem politické strany, nesmím podnikat, nesmím, nesmím, nesmím. Na druhé straně musím, musím, musím. Takže proč se bude někdo do té služby hrnout. Odpovězte si sami a uvidíte třeba v příštím roce. Je čas na to a doufám, že bude i politická vůle tu věc z roku 2001 narovnat a nemusíme se dohadovat, jestli mluvíme o výsluhovém příspěvku nebo o platu nebo o jiných dávkách. Prostě ti lidé za mnou včetně mne jsme něco odsloužili a cítíme se ukřivděni. Děkuji. (Potlesk.)



**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme. Dám ještě slovo panu poslanci Plzákovi. Jinak bych poprosila, abych už nějak – (Domluva.) Tak pan poslanec Junek, prosím. Omlouvám se, máte slovo.

**Poslanec Junek:** Děkuji za slovo. Měl jsem jednu konkrétní otázku na zástupce ministerstev, ale musím reagovat tady na kolegu. Myslím si, že předmětem projednávání této petice je zdanění výsluh a nelíbí se mi, když tady z toho je dělán předvolební mítink, to se na mne nezlobte, a řešíme tady věci, které s tím úplně nesouvisí. Teď jsme tady měli sáhodlouhý projev, kde prostě vy nám popisujete výši platu atd., že se neuplatní na trhu práce. Já můžu jmenovat jiné profese a je to stejný příklad. Tohle sem, prosím vás, netahejme.

A ten konkrétní dotaz navážu – ono to tady zaznělo, mne by to zajímalo: Jestli víme, jak je to tedy v jiných státech Evropské unie s výsluhami. Jestli na to můžete odpovědět, jestli jsou zdaněné nebo nejsou. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** To je konkrétní otázka. Umí na ně někdo odpovědět? Pan inženýr.

**Řečník:** Já tedy mám jenom jeden stát – Slovensko. Tam víme, že jsou normálně zdaněné. Máme tady jejich explicitní znění. (Reakce z pléna.) Tak nevím, ale komparaci nemáme teď. Takže bohužel na to nejsme připraveni.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** ...možná má informace. Prosím.

**Řečník:** Děkuji za slovo. My jsme si dělali jednoduché porovnání, není to úplně aktuální, je to z loňského roku. V podstatě drtivá většina států nedaní. Taky je pravda, je potřeba říct, že ne všechny státy mají výsluhové příspěvky. Někde mají výsluhové důchody, je to charakter našeho důchodu. Pokud vím, tak se daní v Polsku. A jenom upřesním zástupce Ministerstva financí – to Slovensko je tak, že tam mají výsluhový důchodok, který se nedaní, a pak tam mají výsluhový příspěvek, což je dočasná krátkodobá dávka a ten dani podléhá. Ale co jsme zjišťovali, tak vesměs ty dávky dani nepodléhají. Říkám, je to velmi těžko srovnatelné, protože charakter těch dávek je různý.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji. Dobře. Budete poslední, ano? Takže prosím.

**Pan Jiří Pech:** Já už top nebudu zdržovat. Moje jméno je Jiří Pech.

Slyšeli jsme tady řadu argumentací. Myslím si, že v žádném případě to nebyl žádný předvolební mítink. To jestli tady pan poslanec s tím vystoupil, tak si myslím, že si na to jenom hraje. Myslím, že tady byly faktické a správné argumenty, jak to dneska vypadá a co to vlastně výsluhový příspěvek je – že to jednoznačně je důchod z důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil, že to je sociální dávka. A na tuto argumentaci bych vám chtěl tady nechat kolovat přes ministerské úředníky až po poslance - když mi byl valorizován výsluhový příspěvek v roce 1995, tak jasně bylo nad výsluhovým příspěvkem napsáno „druh důchodu“. To je i odpověď panu zástupci z Ministerstva financí. A toto konkrétně vydal Vojenský úřad sociálního zabezpečení, dneska odbor sociálního zabezpečení.

Poslední otázku mám na Ministerstvo obrany, protože jsme jasně tady slyšeli, co řekl zástupce Ministerstva vnitra: Jak by to bylo v případě, kdyby tedy se mělo prosadit to zrušení zdanění výsluhových příspěvků? Jaké je k tomu stanovisko Ministerstva obrany.

Děkuji za pozornost. Dám to kolovat takhle a tady se to vrátí.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Takže to je poslední odpověď, kterou uzavřeme rozpravu, jestli nám pan tajemník odpoví. Prosím.

**Pan Petr Vančura:** Určitě velmi rád. Myslím, že stanovisko Ministerstva obrany je dlouhodobě konzistentní. Už od počátku jsme byli proti zdanění výsluh. Naposledy jsme je, neříkám navrhovali, ale dávali na zvážení v loňském roce, na počátku roku 2014, když se dělala novela. Takže pokud by takový návrh z dílny Ministerstva financí vznikl, tak ho samozřejmě aktivně podpoříme. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Jak jsem avizovala, musím už rozpravu ukončit. Smyslem petice je upozornit na problém, který se dotýká menší či větší části občanů a lokálního nebo celospolečenského tématu a upozorní na to někoho, kdo to může nějakým způsobem řešit. My dnes nemůžeme přijmout zákon, který by vyhovoval vaší petici a vašim požadavkům, ale myslím si, že všichni jsme si uvědomili, že problém je a že jestliže stát potřeboval, potřebuje a určitě stále více bude potřebovat mít možnost se spolehnout na své ozbrojené sbory, tak že zde musí být dána určitá reciprocita této důvěře.

Nerada bych dnes tím, že se teď rozejdeme, ukončila projednávání petice, přestože je to obvyklé. Obvyklé je, a to zcela určitě učiníme, že o vaší petici budeme informovat ostatní

členy Poslanecké sněmovny. Záleží i na poslancích, jestli si třeba neosvojí formou poslanecké legislativní iniciativy toto téma. Přiznám se, že daňové zákony nejsou zrovna moje parketa, abych si na to troufla, ale věřím, že zde je celá řada poslanců, kteří mohou toto téma otevřít. Samozřejmě nejvhodnější by bylo, kdyby se tomu věnoval ten, kdo je k tomu nejpopovolanější, to znamená Ministerstvo financí, zvláště když dotčená Ministerstva vnitra i obrany by podobné řešení akceptovala.

V téhle chvíli bych navrhovala – a teď se obracím spíš na členy petičního výboru – že bychom si ještě vyžádali názor Ministerstva práce a sociálních věcí z hlediska klasifikace toho pojmu. Pořídíme stenoáznam – nahrává se celé toto jednání – který bude k dispozici ministerstvům a samozřejmě i petentům. Následně bych požádala Ministerstvo financí, aby se nám k těmto zprávám vyjádřilo a vyjádřilo se, zda nemá v úmyslu do legislativních plánů v rámci zákona o daních z příjmů, který se novelizuje každý rok, uvažovat i o změně, kterou nám zde petenti navrhuji.

Tolik tedy závěr. Žádné usnesení přijímat, pokud ho nikdo nenavrhol, nebudeme. Říkám, není to ani smyslem projednávání petice.

Děkuji vám za upozornění na ten problém, jehož velikost jsme si asi ani někteří z nás neuvědomovali. A slibovat něco – to je strašně laciné, takže slibovat nebudu.

Děkuji.

### **Petice za referendum o vystoupení z Evropské unie**

Vítám zástupce petentů i veřejnost, vítám zde zástupce Úřadu vlády a Ministerstva zahraničních věcí, přítomen je i zpravodaj této petice, kterým je pan místopředseda Plzák. Já bych v této chvíli poprosila zástupce petentů, aby nám krátce odůvodnil tuto petici. Jinak pokud jde o další průběh, tak dostane slovo zpravodaj, který nám doporučí další postup, otevřeme rozpravu, ve které jak poslanci, tak i veřejnost, samozřejmě i zástupci ministerstva a Úřadu vlády se nám mohou k problematice vyjádřit. Upozorňuji, že z jednání se pořizuje stenoprotokol, který je potom k dispozici. Ještě bych chtěla poprosit ty, kteří budou vystupovat, aby přišli sem k tomuto stolu, kde jsou mikrofony, aby mluvili na mikrofon a aby se nám také představili.

V tuto chvíli děkuji a předpokládám, že petici odůvodní některý z přítomných pánů poslanců. Pan poslanec Okamura. Prosím, máte slovo.

**Poslanec Tomio Okamura:** Vážená paní předsedkyně, vážení členové petičního výboru, vážení hosté, vážené dámy a pánové. Omlouvám se, byl jsem vyzván ke stručnému zdůvodnění, tak snad to bude jen o pár minutek delší.

Dámy a pánové, dovoluji mi stručně shrnout, proč referendum o vystoupení z Evropské unie. Evropská unie se od našeho vstupu radikálně změnila a zároveň nenaplnila naše mnohá očekávání. V čase, kdy občané hlasovali o vstupu, drtivá většina z nás vnímala Evropskou unii jako společný evropský prostor, v němž se po vstupu budeme svobodně a volně pohybovat, pracovat a obchodovat. Volný pohyb po Evropě ovšem neřeší Evropská unie, ale tzv. Schengenská smlouva, a volný pohyb řeší Smlouva o evropském hospodářském prostoru, separátní dohoda o volném obchodu mezi evropskými zeměmi, která zahrnuje kromě států Evropské unie i Norsko, Island a Lichtenštejnsko.

Každý z nás si vzpomene, že pokud jde o volný pohyb pracovních sil, tak tam si země jako Německo vyměnily výjimku a naše občany na svůj pracovní trh po několik let nepustily. Od Evropské unie jsme si slibovali, že Česká republika jako její člen bude moci daleko silněji hájit své zájmy v zahraničí. Opak se stal pravdou, například v momentě, kdy Kanada obnovila s Českou republikou víza na základě naprosto scestných důvodů, se za nás unie nepostavila. Čekali jsme také silnou ekonomickou podporu. Drtivá většina politiků už se těšila na evropské dotace. Ano, tady unie splnila, co slíbila, a dotace přišly. Naše očekávání se ale ne naplnila, ale ještě po další léta se bude odhalovat, jak hluboce poškodil unijní a český dotační systém českou ekonomiku. V první řadě výměnou za dotace jsme se museli podvolit diktátu Bruselu v oblasti zákonných norem a pravidel. V první vlně to zlikvidovalo např. jednu z nejvíce prosperujících produkcí v České republice - cukrovarnictví. Dotace nastartovaly obrovskou vlnu korupce, kdy peníze, z nichž velká část pocházela z kapes českých daňových poplatníků, se zcela sprostě vyhodily oknem. Pochopitelně dotace pokřivily trh. Podvodníka, který si uměl dotace koupit, zvýhodnily před firmou, která to neuměla a nechtěla. Systém dotací je paradoxně škodlivější pro země chudší, které jsou na dotacích závislé, než pro země bohaté, které na dotace přispívají. Chudší země jsou prostřednictvím dotační politiky řízeny zeměmi bohatšími, jedná se o skrytou formu ekonomického kolonialismu. V roce 2004, tedy v roce přistoupení České republiky k Evropské unii, český hrubý domácí produkt na hlavu dosahoval 34,2 % německé úrovně. Konvergence, tzn. přibližování, se ovšem zastavilo v roce 2008 na 49,5 % německé úrovně a od té doby klesá, tzn. v roce 2014 už jsme měli pouze 41,8 % německé úrovně. To znamená, že od roku 2008 Česká republika ve srovnání s Německem dlouhodobě chudne. Pokud bychom tedy zkoumali časovou řadu údajů z let 2008 až 2014, došli bychom k závěru, že

dotace podkopávají zdraví ekonomiky a že je lepší být čistým plátcem jako Německo. Na celém světě neexistuje ani jedna ekonomika, která by díky dotacím dosáhla trvalé prosperity. Nejděsivější příklad je Řecko, které od vstupu v roce 1981 dodnes patří k nejvyšším příjemcům dotací a jeho ekonomika je v ruinách.

To, že Evropská unie napomohla vygradovat nelegální migraci, je tou poslední nejhroživější kapkou. To, co by nezávislý suverénní stát nikdy nedopustil, vpustit na své území desetitisíce kulturně nepřátelských migrantů, se díky členství v Evropské unii může stát realitou během velmi krátké chvíle a aniž by náš názor vedoucí evropské země respektovaly. Jaký má smysl zůstat ve spolku, který nerespektuje národní zájmy svých členů a kde neexistuje rovnost členů? Počínání představitelů Evropské unie vůči naší republice je ponižující a nedůstojné.

Denně vidíme, jak názory několika prominentních členů jsou násilně vnucovány všem proti jejich vůli. V Evropské unii se měří dvojím metrem a existují různé standardy. Evropská unie je klub, který kontinuálně nedodržuje svá vlastní pravidla a svévolně je porušuje, jako třeba pakt stability.

Jaký je stručný souhrn z toho, co jsem uvedl. Je prokazatelné, že naše váha v Evropské unii je téměř nulová. Je prokazatelné, že naši ekonomiku evropská regulace a systém dotací poškodily a poškozují. Je prokazatelné, že Evropská unie jak nečinností, tak mnoha podpůrnými kroky vyvolala muslimskou migrační vlnu a ohrozila existenci evropské civilizace, jak ji známe. Je více než prokazatelné, že členství v Evropské unii v její stávající podobě nás dnes silně poškozuje. Je proto naprosto legitimní, zeptat se těch, komu tato země a stát patří, tedy občanů České republiky, zda si přejí v tomto spolku setrvat i nadále, tak jako se to chystají udělat i Britové. A bez ohledu na výsledek referenda je toto referendum potřebné pro Evropskou unii samotnou. Probruselské elity ztratily sebereflexe a je třeba, aby se zamyslely nad tím, v jaké podobě je společenství evropských států přínosem a od jakého momentu je to spolek odsouzený k zániku.

Jsme pro spolupráci všech národních států Evropy, jsme pro volný pohyb občanů Evropy i pro volný pohyb zboží. To lze ovšem i bez bruselské byrokracie. Naše vztahy lze uspořádat bilaterálními smlouvami, tak jako to mají uspořádané i jiné evropské země, které nejsou členy EU.

Dovolte mi tedy zcela na závěr, abych vyzval a požádal členy petičního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu, aby předložili a schválili dvě následující usnesení:

První usnesení: Na základě projednání petice hnutí Svobody a přímá demokracie (SPD) za referendum o vystoupení z Evropské unie, kterou on-line a off-line podepsalo přes

sto tisíc občanů České republiky, doporučujeme Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky zařazení tohoto bodu na pořad 39. schůze. Název bodu "Vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie".

Druhý návrh usnesení: Doporučujeme vládě České republiky vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie již v první polovině roku 2016. To vyhlášení referenda. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji panu poslanci Okamurovi za odůvodnění petice a slovo má zpravodaj petičního výboru, kterým je pan poslanec Plzák. Prosím.

**Poslanec Pavel Plzák:** Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vážení přítomní. Česká republika přistoupila k Evropské unii na základě vyjádření souhlasu občanů České republiky ve všelidovém hlasování, jak všichni víme, a toto všelidové hlasování bylo umožněno přijetím ústavního zákona k tomuto referendu v roce 2002 a následně přijetím prováděcího zákona v roce 2003. Tomuto ještě předcházela novela Ústavy, jak víte, byl to ústavní zákon 395/2001 Sb., kterým se měnil ústavní zákon č. 1/1993 Sb., a hlavně připojením článku 10a, ke kterému se možná ještě později vrátím.

Mezitím, jak tady řekl kolega Okamura, Evropská unie prošla určitou cestu a určitými změnami, které ovlivnilo hlavně přijetí Lisabonské smlouvy, a je možné, že v dnešní době připadá některým našim občanům, zejména petentům, kteří podepsali tuto petici, jako příliš byrokratická, v některých případech nedemokratická, nespravedlivá. Ty důvody petentů tady byly předneseny. Proto se petenti rozhodli předložit petici. Já přečtu celý její název, kdy žádají Parlament České republiky, aby přijal ústavní zákon umožňující občanům České republiky rozhodnout v referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie.

Tady bych chtěl říct, že návrh takového ústavního zákona už na půdě Sněmovny leží a předkládali ho poslanci Úsvitu a jedná se o návrh ústavního zákona, sněmovní tisk 620, o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Předloha tohoto zákona byla poslancům předložena 5. října 2015 a byl mimochodem zařazen na pořad 39. schůze, která začíná příští týden.

V důvodové zprávě k tomuto návrhu zákona uvádějí předkladatelé to, že v naší jurisdikci chybí zákon o obecném referendu, který předpokládá naše Ústava. A tady bych chtěl uvést, že návrh takového ústavního zákona již také leží na půdě Sněmovny a jedná se o,

ted' to přečtu raději také, je to ústavní zákon o celostátním referendu, který byl předložen poslancům dokonce dříve, a to 28. 7. 2015 a je rovněž zařazen na pořad jednání 39. schůze, která má začít příští týden.

Tady bych měl dotaz a určitou nejasnost, jestli je tu někdo z předkladatelů tohoto zákona, protože hned v prvním základním ustanovení se hovoří: Tento ústavní zákon upravuje konání celostátního referenda. Je to odstavec 1. Odstavec 2: Tento ústavní zákon se nevztahuje na konání referenda podle článku 10a odst. 2 Ústavy České republiky a referendum ve věci výpovědi mezinárodní smlouvy podle článku 10a Ústavy České republiky. Pro jistotu ocituji článek 10a, protože podle mého názoru se týká pouze ratifikace mezinárodní smlouvy a ne výpovědi mezinárodní smlouvy. A zajímalo by mě, jestli podle tohoto zákona, případně jeho schválení, by mohlo být vyvolané referendum k vystoupení České republiky z Evropské unie, protože článek 10a hovoří v odstavci 1, že mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci a v článku 2 se hovoří, že k ratifikaci mezinárodní smlouvy uvedené v odstavci 1 je třeba souhlasu Parlamentu, nestanoví-li ústavní zákon, že k ratifikaci je třeba souhlasu daného v referendu. Nehovoří se nic o zrušení nebo vystoupení nebo odstoupení od nějaké smlouvy. Takže to je moje první nejasnost.

Jinak samozřejmě nechám na rozpravě, jaké následky by vystoupení České republiky z Evropské unie mělo. Tato otázka má dva aspekty. Jeden je politický, druhý je ekonomický. Je nazíráno na to většinou z pohledu ekonomického, jak tady bylo zdůvodněno, jaké následky pro nás vlastně ekonomický vstup do Evropské unie měl. Já vidím spíše, jestli by nám tady někdo z přítomných zástupců legislativy nebo vlády mohl říct, jaké by to mohlo mít politické důsledky, protože Evropská unie, to není hlavně ekonomický projekt, ten zůstává v evropském hospodářském prostoru, tam můžou zůstat i některé legislativní věci, které z Evropské unie bychom si případně odnesli, ale Evropská unie je především politický projekt, politický projekt, který měl po válce zamezit tomu, aby vznikly konflikty v Evropě, a hlavně, aby dostal do jednoho spolku dva odvěké nepřátele, a to Německo a Francii, protože tyto státy spolu válčily jak v prusko-francouzské válce 1870, tak spolu válčily v první světové válce a válčily spolu ve druhé světové válce, a to byl, myslím, hlavní důvod toho, že vznikla Evropská unie. Takže děkuji za slovo a nechám na diskusi.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji panu zpravodaji. Za chvilku otevřu rozpravu, jenom upozorňuji ty, kteří tam stojí, i když na všechny se místo asi nedostane, že

ještě několik volných míst tam v tom bloku vidím a také tady po straně by se ještě někdo z vás mohl posadit.

Nyní tedy otevřu rozpravu, zeptám se nejprve zástupců Ministerstva zahraničních věcí a Úřadu vlády, jestli chtějí zaujmout stanovisko k petici v tuto chvíli nebo případně později. Není tomu tak. Dobře, děkuji. Takže teď vidím spoustu přihlášek a vezmu to od sebe. Pan poslanec Komárek, Adamová, Laudát. Pan poslanec Fiala mě prosil o to, jestli bychom mu umožnili vystoupit dřív, protože má nějaké neodkladné jednání, takže pokud kolegové, které jsem jmenovala před ním, mu to umožní, tak bych dala slovo jako prvnímu jemu a pak samozřejmě dáme další kolo. Prosím.

**Poslanec Radim Fiala:** Dobrý den, děkuji vám za slovo, hlavně děkuji svým kolegům, že mi umožnili vystoupit už teď.

Dovolte mi, abych jen krátce řekl něco k tomu, co už tady řečeno bylo. My jsme to referendum navrhovali na plénu už asi třikrát, vždycky nám to bylo zamítnuto, a samozřejmě, pokud už někdo nějaký takový zákon navrhl, leží to na 39. schůzi, tak nevidím už vůbec důvod, proč by petiční výbor to naše usnesení neměl podpořit, aby se to tam dostalo a bylo to tam. Zvláště víme-li o nejednotnosti výkladu, zda vůbec podle návrhu zákona o celostátním referendu o tom budeme moci hlasovat nebo nikoliv, protože se k tomu zatím nikdo nevyjádřil, a ta odpověď, jak jste, pane doktore, pane kolego, řekl, je nejasná.

Ale navážu na to, co jste řekl o tom, že se Evropská unie změnila díky Lisabonské smlouvě, a to je právě důvod, proč já tady chci vystoupit a osvětlit několik věcí z historie, tak mi dovoluňte připomenout některé věci.

Stávající podobu Evropské unie formuje tzv. Lisabonská smlouva. Smlouva, která vznikla horečným jednáním, když občané řady evropských států odmítli Ústavu Evropské unie. Lisabonská smlouva je pokusem obejít nutný souhlas občanů v zemích Evropy s vytvářením evropského superstátu. Irsko, kde se konalo referendum, jej muselo opakovat, aby se dosáhlo žádoucího výsledku, což je naprosto bezprecedentní postup. Taková Lisabonská smlouva byla prosazena se zřejmým deficitem demokratických procesů a jednoznačně prohloubila integrační procesy a zhoršila pozici jednotlivých států Evropské unie. Jejím cílem bylo formálně a dočasně zachovat suverenitu zemí a prakticky tuto suverenitu ihned okleštit a odebrat. Tento postup se týká především menších států, jako je právě Česká republika. Skutečný cíl evropské integrace popisuje německý Ústavní soud ve svém rozsudku týkajícím se Lisabonské smlouvy. Hovoří o dočasném stavu do vzniku jednotného evropského národa. Evropská integrace má tedy za cíl vznik jednotného státu a jednotného evropského národa. Je



naprosto legitimní v této situaci žádat, aby se k tomu vyjádřili přímo a demokraticky všichni občané České republiky. Při vstupu do Evropské unie naši občané v referendu hlasovali přece o prohloubení spolupráce států, a nikoli o zániku naší státnosti. Současná praxe evropské integrace dokazuje, že nešetří suverenitu našeho státu, a to ani v těch nejzákladnějších projevech.

Pokud dnes de facto dochází ke ztrátě suverenity České republiky, je požadavek referenda o ukončení tohoto procesu věc nanejvýš potřebná a chrání zájem České republiky. V opačném případě připouštíme politickou koncepci, že v zájmu českého státu a našeho národa je konec jeho suverenity a národní identity. Je v zájmu občanů České republiky, aby přestali být občany České republiky? Je v zájmu českého národa, aby zmizel v jednotném evropském národě? Ten, kdo odmítá referendum o vystoupení z Evropské unie, prakticky jedná v souladu s touto absurdní politickou koncepcí. Takové jednání je ovšem zcela logicky v rozporu s názorem řady občanů naší země a konkrétně např. i s mým. Tito politici by měli otevřeně říci, co je vede k této novodobé sovětizaci Evropy. Ukončit naši státní suverenitu a národní existenci bez referenda nejde. Pokud k tomu někdo směřuje, porušuje tím zásadním způsobem demokratický a ústavní pořádek. Děkuji vám za pozornost a za to, že jste mě nechali mluvit. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** My také děkujeme. Takže, pane kolego, máte slovo. Poprosím, vypněte si mikrofon, ať se to vzájemně neruší.

**Poslanec Martin Komárek:** Děkuji, paní předsedkyně. Já teď řeknu něco, čím patrně ty, kteří tleskali panu kolegovi Fialovi, donutím k pískotu a šoupáním nohama.

Na úvod. Já nemám vůbec nic proti referendu o případném vystoupení z Evropské unie. Náš lid je suverénní a může se rozhodnout. Jako jsme se rozhodli o vstupu, můžeme se rozhodnout o vystoupení. Ale, to je třeba podtrhnout, rozhodli bychom se k národní sebevraždě, protože ty argumenty, co předvedli kolegové obhajující petici, jsou zcela mylné a i věcně nesprávné.

Pan Okamura např. argumentoval tím, že jsme rozkradli evropské dotace. No jasně, ale to nám je nerozkradl Brusel, to jsme si je, dámy a pánové, rozkradli my. My jsme si je rozkradli vlastníma rukama. Brusel nám posílá několik set miliard za pětiletku, ano, a my si je, řekněme, z půlky rozkrademe. Anebo z neschopnosti našich politiků jsme je nebyli schopni vyčerpat. Díky horečné práci této vládě se to skoro povedlo za to minulé období. Ale je to pravda. Prosím vás, to, že od roku 2008 nedoháníme Německo, to není proto, že by nás

deптala Evropská unie, ale to je proto, že jsme měli vládu, která zcela zásadně přepískla restriktivní opatření. To už ví teď každý. Prostě to byla chyba naší vlády. Polsko, hrdý člen Evropské unie v té době, Evropskou unii dohánělo, Slovensko taky, protože mělo lepší vládu. To není vina Evropské unie, že my si nevládneme dobře. Přátelé, opravdu není. To, že krademe a nevládneme dobře, není vina Evropské unie.

Lisabonská smlouva. Lisabonská smlouva je skutečně sporná věc. Ale řekněme, co to je. Lisabonská smlouva je způsob hlasování, který v některých případech, v některých případech, zdaleka neříkám, že ve všech, umožňuje tzv. vážené hlasování. Že země hlasují jednak podle počtu zemí, jednak podle počtu obyvatel. Před Lisabonskou smlouvou byl Němec proti nám diskriminován, protože Německo mělo jeden hlas a desetkrát tolik obyvatel, čili jeden Němec měl proti jednomu Čechovi desetinový hlas. Velké země se to snažily dát nějak do pořádku a já vím, že je to sporné a z hlediska ano, malé země lehce ztratily, velké země lehce získaly, teď se musí dělat poměrně složité koalice počtu obyvatel a počtu zemí. Co se týče jednotného národa, omlouvám se, musím použít nějaké strašně jemné slovo, protože jsme tady na parlamentní půdě – to je totální nepravda, řeknu to takhle. Evropský národ nikdo nechce. Všichni mluví o jednotě v rozmanitosti. Nikdo nechce tady tavící evropský kotlík, jaký vznikl v Americe. V Americe skutečně vznikl z desítek národů jednotný národ. Podle mě to nebylo zas tak úplně špatné, přátelé! Nebylo to tak úplně špatné. Ta Amerika se nám nevyvíjí tak zle, jak si myslíte. (Nesouhlasné reakce některých přítomných. Poslankyně Rujbrová žádá o klid.)

V Evropské unii nikdo jednotný národ nechce. O čem lze uvažovat – a podle mě by to bylo proti uprchlické vlně, o jejímž nebezpečí jsem přesvědčen, to je skutečně velké nebezpečí, tak nás by lépe chránila třeba jednotná evropská armáda a policie. To znamená určitá forma federace. To, že nefunguje řecká policie a italská policie, to zas není taky problémem Evropské unie. Čili já bych byl spíše pro to, abychom si udělali referendum o federaci. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Také děkuji. Je přihlášena paní poslankyně Adamová, prosím.

**Poslankyně Markéta Adamová:** Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já se musím za chvíli vzdát, tak jsem ráda, že na mě ještě vyšla řada, protože to, co tady předváděli samozřejmě předkladatelé, tak je součást jejich dlouhodobého velmi populistického boje. Je to jeden jediný jejich program. (Opětovné reakce některých přítomných.) To, že to je, s

dovolením, bavíme se tady kultivovaně a prosím, aby to dodržovalo i publikum, tak ve své podstatě v tomto směru to potvrzuje právě to, že jakožto poslanci máte iniciativu poslaneckou, kterou jste využili, a stejně jako spousta jiných návrhů, tak i tento čeká na své projednání ve Sněmovně. Kdybyste tedy nebyli populisté, tak v tomto případě neděláte k tomu ještě navíc petice. Není to jenom samozřejmě tento důkaz. Samozřejmě, že je tady často skloňován zájem České republiky. Tak v zájmu České republiky je právě setrvání v Evropské unii, protože neexistuje v současné době žádná alternativa, která by byla funkční.

Pokud jste tady říkali důvody, proč vystoupit, jak všechno je špatně, jak všechno selhává, tak jste ale zapoměli na to b). A to je tedy předložit tu alternativu. Pokud to myslíte opravdu vážně a nejenom populisticky, tak byste tu alternativu měli připravenou, a to tedy alternativu funkční, nikoli jenom snahu o řečení, že by byly bilaterální vztahy tak, jako to mají jiné země. Česká republika není Švýcarsko ani Norsko, co se týče byť svého ekonomického potenciálu atd. Takže určitě se v tomto směru nedá hovořit o tomto modelu.

Už se blíží k závěru. Samozřejmě, že v tomto směru je jako každý jiný subjekt, kde se musí domluvit 28 členů, spousta věcí, které se dají zlepšit a spousta prostoru pro zlepšení, i Evropská unie není dokonalá. Teď neříkám, že je. Ale v tomto směru my jsme jejím členem už poměrně dlouhou dobu na to, abychom si zvykli, že není nějaký Brusel a nějaký jeho diktát, ale je to i Česká republika, která má své možnosti, své zástupce ve strukturách atd. I volené lidmi, kteří se mohou zasadit o změny zevnitř. Takže pokud je tam nějaký zájem cokoliv měnit, tak samozřejmě tímto způsobem. Ale opravdu to nejhorší, co bychom mohli dělat, je z Evropské unie vystoupit. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme. V tuto chvíli je pořadí přihlášených: pan poslanec Laudát, pan poslanec Okamura, pan poslanec Holík, pan poslanec Fiedler, pan poslanec Plzák, pokud jsem to správně zaznamenala. Takže pan poslanec Laudát má slovo.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se pokusím bez emocí a trošku uvažovat racionálně. Co se týká evropských dotací, tak je skutečně naprosto nepřijatelné vykládat, že snad Brusel může za to, že tady někdo rozkrádal dotace. Od toho máme kontroly a spoustu úředníků na těch či oněch ministerstvech, policie ať to dovyšetří. Spíš si myslím, že ale ve většině věcí šlo o to, že si schvalujeme v řadě věcí a u toho základního například zákon o zadávání veřejných zakázek. Druhou nejpřísnější normu máme v Evropě. Teď jsem moc zvědavý i na vaše chování, jestli tedy přistoupíme radši na to

liberalizační pojetí, abychom kvůli často formálním pochybením nemuseli vracet milionové částky nebo by nebyly předmětem různého zastavování operačních programů a tak.

Směrem ke kolegovi Komárkovi: to dramatické a velké téměř dočerpání těch miliard – já nechci vidět ty kontroly, které teď přijdou. A přijde mně, že to musí být vedeno naprosto zběsile, když se dokonce liší, jeden den řeknou 35 miliard, druhý den řeknou 110 miliard. Tam to zavání takovým způsobem, že radši ani nechci vidět potom ty kontroly, jestli to bylo všechno dodrženo. Klobouk dolů, jestli to dodrženo bude.

Co se týká té Kanady, že nepomohla: nebýt Evropské unie a tlaku v rámci myslím, že to byla doložka obchodních výhod, tak do dneška víza jsou. My jsme byli těsně před tím, než to Kanadani zavedli, speciálně tento výbor, v Kanadě kvůli problematice romské migrace. Tam jsme byli ubezpečováni a paní předsedkyně si na to určitě vzpomene, jak nic takového nehrozí tamním velvyslancem tady v Praze i tam potom od politiků, od úředníků, ti už byli trošku otevřenější a říkali, že tam mají velké problémy s tím. Nicméně vrátili jsme se, a jestli si dobře vzpomínám, tak za 14 dní poté udělali tento nečekaný jednostranný krok. A nebyla šance, byla to ostuda tenkrát, nevím, kdo dělal ministra zahraničí, asi, Cyril Svoboda ne, ale nevím, kdo to byl, nevzpomínám si teď. Nicméně nebýt toho, že Evropská unie začala tlačit na Kanadu, že jí nedá doložku obchodních výhod, tak dodneška prostě to... Co se týká České republiky a obchodních vztahů, tak v tom jsme Kanadě asi natolik volní, že to není pravda.

Co se týká schengenské dohody. Jak se jmenuje, je úplně jedno, nicméně všechny tyhle záležitosti kolem jednotného pohybu v některých zemích, ke kterým se postupně kdo připojuje, tak bez Evropské unie by tahle dohoda nebyla. Prostě nebyla a dneska je Evropská unie zřejmě už poslední brzdou toho, aby alespoň její setrvačnost možná zabránila tomu, že spadnou závory na hranicích a vrátíme se minus 15 let zpátky. Nebo v případě České republiky, mám pocit, že Schengen začal platit za Langeru někdy v roce asi 2006, teď mě neberte za slovo. Takže nebyla by. A jestli se domníváte a namlouváte veřejnosti, že vlastně se vůbec nic nezmění, tak to se tedy změní secsakra moc. Pokud bychom vystoupili z Evropské unie. Samozřejmě občané České republiky na to právo mají a to jim nikdo nebere. Protože v okamžiku, kdy se někdo rozhodne a je za tím silná vůle národa, tak nikdo žádnou říši pohromadě neudrží. Samozřejmě může to držet vojenskou silou a to v Evropě si myslím, nebo v Čechách, v České republice nepadá v úvahu. Takže mně tady neříkejte, že bere – nebere prostě.

V Británii ho taky nikdo nebere a jsem velice zvědav na to, jak se bude chovat, ale nesrovnávejte bývalou imperiální zemi, která je rozprostřena svými obchodními a politickými vazbami na celý svět, nelze srovnávat s Českou republikou. A Británie, pokud se vysloví pro

vystoupení z Evropské unie, riskuje s velkou pravděpodobností rozpad jedné z nejlepších státních značek, kterou vůbec Evropa kdy měla – britského společenství a britského království, nebo Spojeného království. Vždyť to referendum tam nedávno nebylo takto, a jestliže vznikne tento krok nebo k němu sáhne, myslím si, že pan Cameron si zavařil. Ale to je na dlouhé povídání. Ale spíš si na mě vzpomeňte při tom referendu, až to bude, a co potom bude následovat.

EU sem pustila migranty, EU nemá jednotnou zahraniční politiku, a jestli sem někdo pouští migranty, tak jsou to Řekové. Jsou to Italové. Je zajímavé, že když byl deal přes Španělsko a Španělsko jako sama země se začala starat, tak najednou ta migrace tam téměř ustala nebo se dostala do zanedbatelných čísel. Není to pravda. Prostě za to může Řecko, že nechce nebo není ochotno z nějakého důvodu a přistupuje k tomu. Jiná věc je, že měl nastoupit mechanismus – kdo nedodrží Schengen, ze Schengenu ven! A v tom bych asi ty výhrůžky našel. Nebo v tom prostě, ta pochybení nebo tu váhavost asi našel, to ano.

Co se týká toho, a je to úplně absurdní argument, že Evropská unie, USA může díky své politice za migraci v severní Africe, ve státech Maghrebu a podobně a na Blízkém východě, jestli tedy Evropská unie může za vysychání celé té oblasti. Kde je (Nesrozumitelné.) se zatím nehledají ty záležitosti. Prostě co to uvedlo do pohybu. Vždyť tam i pád těch totalitních režimů, které jsou tady vzývány: Ono za Kaddáfího bylo dobře, ale to už byla jenom poslední kapka. Prosím vás, možná by se někdo měl zamyslet nad tím, jestli náhodou k tomu nepřispělo například fiskální uvolňování. Protože tam se příjmy chudých Afričanů nezvýšily a cena dolaru například klesala. Takže možná, že to mohlo přispět. To bych chápal. Ale rozhodně to nebyly ty války. Prosím vás, nemáte přehled.

A pokud říkáte, řekněte veřejnosti celou pravdu. Vystoupení z Evropské unie já odhaduji ekonomicky, věcně, když pomínu bezpečnostní záležitosti, tak řekněte, my vracíme Českou republiku, tentokrát už ne Československo, Českou republiku, vrátíme s obrovským hazardem a velkou pravděpodobností o 20 let zpátky. Ekonomicky. Z hlediska životní úrovně. Občané, připravte se na to. Protože jestli si myslíte, že někdo potom bude pro něčí krásné oči dál fungovat s námi jako na jednotném trhu, jak vy, tak pan prezident Zeman a další se opájejí naprosto zbytečnými a šílenými iluzemi, že nám pomůže Rusko, tam jsou ty obrovské trhy, a Čína a podobně, ale my 85 % svého HDP tvoříme exportem a jsme nejvíc závislí ze všech zemí Evropy na trzích Evropské unie. Tohle jsou jasná fakta, která snad ví každý. Takže nevím, co to tady vykládáte.

A to když poslední bod se dostanu k tomu bezpečnostnímu, tak měli byste pochopit a říct tedy veřejnosti říct jedno. Vy svým chováním můžete, a kdyby k tomu skutečně došlo, tak

nelze vyloučit, že, a došlo k nějakému skutečně secvaknutí hranic v Evropské unii zpátky do stavu třeba před rokem 89, tak vy přeci musíte dobře vědět a veřejnosti to není vysvětlováno, že v tom, jak narůstá počet obyvatel, Evropa klesá dramaticky. Dříve to bylo 25 % a já nevím kolik, ještě víc, mám pocit, že 60, 70 všech obyvatel planety, dneska je to asi 25 % a pořád se to umiňuje. Jestli chce jakýkoli národ, jakákoli země dosáhnout na nějaké nejmodernější technologie, na zbraňové systémy, tak základní taková jednotka, kde potřebuje volnost, těsnou spolupráci podle mého odhadu na dnešní poměry kolem plus minus 100 mil. obyvatel. Máme je?

A nechtějte se dostat do frapantní situace, co se týká obrany Finska, které je drceno (Nesrozumitelné.) když je mimo NATO a řadu věcí, my prostě bychom na ně nedosáhli. Byli bychom úplně nazí, úplně odkopaní. Já nevím, jestli vám dochází, co to blábolíte po republice a čím oblbujete lidi. (Nesouhlasné projevy.) Nejste tady na fotbale, já na vás taky nebučím. A to v době, kdy skutečně jsou problémy, existuje obrovská migrační krize, Evropa má dluhové krize, ale vy tady, já nevím, musím se podívat na hlasování, jak se chováte vůči sekerovému rozpočtu stávající koalice a podobně. Ale já jsem od vás opravdu podporu fiskální zodpovědnosti neslyšel ve Sněmovně. Podívám se také, jak pan Fiala hlasoval při vstupu, při schvalování Lisabonské smlouvy. Byls proti? Já taky. Ale musím říct, že to, co vy říkáte veřejnosti, populistická hesla, ale neříkáte jí plnou pravdu, co by ji čekalo.

Slyším také a dokonce od jedné pravicové strany, se kterou jinak fungujeme, bokem, takové, že V4 by byla alternativou. Tak jestli chcete teď dělat V4 se stávajícím Polskem, kde jsme měli nějaké dohody o migraci a za pár hodin už bylo všechno jinak, nebo s Orbánem nebo s Ficem, to se vám líbí, ale počkejte pár roků a uvidíte, v jakém stavu ty země, pokud to tam takhle bude dál pokračovat, budou. Vzpomeňte si na mě. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** To byl pan poslanec Laudát, nyní má slovo pan poslanec Okamura. Prosím.

**Poslanec Tomio Okamura:** Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych si dovolil stručnou reakci. Nepotřebuji používat silnější slova, v klidu budu používat argumenty, ale tak použiju jen to jediné, co použil tady kolega pan Laudát z TOP 09, kde je předsedou pan Kalousek. Plácáte vy, protože vy nejste žádný renomovaný ekonom, abyste nám tady předváděl takové nesmysly. Protože například skutečně renomovaní ekonomové, jako například paní Šichtařová, napsala, že podle průzkumu by vystoupení Britů z Evropské unie okamžitě zvedlo hodnotu britských akcií, protože bez evropských direktiv by ekonomika byla

daleko úspěšnější. Odchod z Evropské unie nijak obchod nenaruší, jelikož máme společný hospodářský prostor a Evropská unie není obchodní, ale politické společenství. Takových citátů skutečně renomovaných ekonomů bych tady mohl říkat víc a promiňte, od vás jsem žádné renomované ekonomické teze zatím nikdy nečetl.

Takže to jenom bych jednou větou a pomůžu si větou někoho jiného a skutečně renomovaného bych odpálkoval váš argument, abychom tady skutečně ne populisticky, ale abychom tady přímo nelhali.

Dále bych chtěl jenom říci, že vystoupení z Evropské unie už navážu na tyto skutečně renomované ekonomy, že je to politické společenství a i nadále po vystoupení by zůstávaly v platnosti například Schengenská smlouva potažmo smlouva o evropském hospodářském prostoru.

Jinak tady pro zástupce petentů bych jenom krátce sdělil, kdo to tady vlastně mluvil, protože oni vás možná někteří neznají. Tak tady paní Adamová, která už odešla, je místopředsedkyní Kalouskovy TOP 09 a pan Laudát je člen a místopředseda výboru Kalouskovy TOP 09. Předseda klubu. Já vás jenom představuji, protože nemáte cedulky. Takže abychom věděli, aby občané věděli, kdo tady za koho mluvil.

Dále, co se týče toho, proč tady navrhujeme tu petici. My už jsme třikrát v letošním roce ve Sněmovně navrhli jednat o referendu o vystoupení z Evropské unie. Celá Sněmovna o našem návrhu hlasovala. Bylo to poprvé v červnu, podruhé v červenci a potřetí v září. Protože jste nám to třikrát zamítli, tak proto jsme přišli s peticí občanů. To, že teď někdo tady navrhuje už něco, co dávno bylo zamítnuto, tak to je spíš populismus. Protože to stejně bude zamítnuto, pochopitelně, že tady je nějaký další návrh na referendum. Ale ona už o tom třikrát letos Sněmovna hlasovala. Proto, jak tady pan doktor Slezák hovořil o tom, že tady je návrh, omlouvám se, pan doktor Plzák hovořil o tom, že to tady je na schůzi, ale ono už to bylo na schůzi navrženo letos třikrát námi, hnutím Svoboda a přímá demokracie (SPD) a třikrát o tom celá Sněmovna hlasovala a zamítli jste to. To znamená, počtvrté to bude zamítnuto taky a to už považuji za zbytečné plácnutí do vody. Právě proto my jsme přišli už s občanským tlakem, s občanskou peticí, kterou si myslíme, že bychom už se měli zabývat vážně.

Dále se tady hovořilo o tom, že tady místopředsedkyně Kalouskovy TOP 09 paní Adamová před chvílí hovořila, že návrh na referendum je populismus. No tak, jelikož to řekl zástupce Kalouskovy strany, tak nejsem v šoku, protože to opravdu už mě ani šokovat nemůže, ale že návrh na referendum občanů někdo označí za populismus, tak to je děsivé. To je elitářská politika, která je úplně odtržena od reality normálních občanů a je to vysloveně ostuda. Protože aby občané neměli možnost se v zásadní věci vyjádřit o své budoucnosti, a vy

v TOP 09 jim to dlouhodobě upíráte, to je neuvěřitelné. Právě proto je tedy pane kolego, vysloveně k smíchu, když jste před chvílí řekl: Neupírám občanům referendum! Tak proč pořád hlasujete proti? To tedy vůbec nechápu! (Potlesk.) Pane kolego, taková divadýlka můžete hrát tamhle někde na občany, ale ne na nás, kteří tu s vámi sedíme a vidíme vaše hlasování, když už jste mluvil o tom (Nesrozumitelné.) hlasování. Vždyť vy hlasujete úplně jinak, než jste nám tady řekl! To prostě není vůbec možné! Takže předpokládám, že budete u vás v TOP 09 jako předseda klubu teď hlasovat pro referendum o vystoupení z Evropské unie a vezmeme vás za slovo.

Dále, prosím vás, chtěl bych ještě říci poslední věc, a to je spíš dotaz na paní předsedkyni. Jestli je možnost, aby se taky do diskuse zapojila tady veřejnost. My máme minimálně tři z řad občanů, kteří by krátce chtěli něco sdělit. Je to tady hudebník pan ing. Aleš Brichta, který by určitě chtěl krátce říci za občany své stanovisko. Pak je to také náš člen, ředitel gymnázia v Prostějově, státního prestižního gymnázia, pan Mgr. Šmucr. A to nám v tuto chvíli stačí z řad veřejnosti, koho bychom taky rádi poprosili z těch, kteří podepsali petici, aby se jménem občanů také mohli vyjádřit. Takže to je v tuto chvíli z mé strany všechno. Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I já děkuji. Než dám slovo panu poslanci Holíkovi, tak má technickou poznámku paní poslankyně Bohdalová. A ještě si dovolím říct pořadí přihlášených. Dál je přihlášen pan poslanec Fiedler, Plzák a teď tedy avizujete zástupce veřejnosti Brichtu a Šmucra. Ještě chce reagovat pan poslanec Laudát. Já jenom upozorňuji, že jednání k tomuto bodu je plánováno do 18 hodin. Takže poprosím, aby ti, kteří vystupují, vystupovali natolik koncentrovaně, aby umožnili vystoupit i ostatním. Takže teď paní poslankyně Bohdalová, prosím.

**Poslankyně Vlasta Bohdalová:** Dámy a pánové, jsme tady na půdě petičního výboru, který má za úkol projednat petici deseti tisíc občanů, kteří mají ten názor, že by Česká republika měla... desetitísíců občanů, já jsem se špatně vyjádřila, že by Česká republika měla vystoupit z Evropské unie. Je to jejich občanský názor. My jsme tady jako téměř všichni členové petičního výboru, abychom vaše argumenty vyslechli. Ale odmítám jako dlouholetý člen tohoto parlamentu a tohoto petičního výboru, aby tady zástupci petentů napadali jednotlivé politické strany. Tím se daleko nedostaneme.

Pokud chce někdo napadat mou politickou stranu, jsem sociální demokrat a jsem pro.



**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pan poslanec Holík, prosím.

**Poslanec Jaroslav Holík:** Dámy a pánové, dobrý večer. Jsem politik. A do Poslanecké sněmovny mě zvolilo několik set tisíc občanů České republiky. Vy všichni poslanci, kteří tady kolem mě sedíte, vás také zvolili vaši občané! Takže na to, abych byl zvolen, na to jsou hlasy voličů dobré. A já sám tvrdím, že jsem povinen říkat a přednášet a bojovat za to, co oni chtějí. Ale pokud se jejich názory rozcházejí s názory některých kolegů, pak už jsou tito voliči co? To je jenom plebs? (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. Přihlášen je pan poslanec Fiedler, prosím.

**Poslanec Karel Fiedler:** Dobré odpoledne nebo podvečer. Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem si udělal jenom pár poznámek. Budu se snažit krátce reagovat. Jak již tady zaznělo, a budu se také snažit, abychom se vrátili k tématu petice, které zní: Petice za referendum o vystoupení České republiky. Myslím si, že ta debata se tady poměrně zbytečně rozlézá na argumenty, zda Evropská unie ano, zda Evropská unie ne, dotace. Já jenom připomínám i kolegům z petičního výboru, že projednáváme téma "Referendum o vystoupení z Evropské unie". To je ta petice.

Jak již zaznělo z úst zpravodaje v Poslanecké sněmovně a zaznělo to i tady ze zástupců jednoho z petentů, ve Sněmovně jsou sněmovní tisky 620 a 621, které byly rozeslány poslancům 5. 10. a 2. 10. loňského roku. Takže opravdu navrhnout usnesení, které žádá, aby členové petičního výboru předložili takovýto návrh novely zákona do Sněmovny, mi připadá opravdu nelogické. Snažím se volit velmi jemná slova, když tam ty návrhy už leží ve Sněmovně. Je úplně, jestli ty návrhy jsou k nim ze strany petentů třeba výhrady, samozřejmě v případném projednávání k nim mohou vznést pozměňovací návrhy. A já bych byl velmi rád, protože jsem podepsán pod návrhy těchto zákonů, aby je Poslanecká sněmovna projednala a konečně k tomu přistoupila.

Udělal jsem si poznámku taky, na kterou už tady reagoval pan poslanec Okamura ve vztahu ke kolegovi Laudátovi. Mě také zaujala ta připomínka kolegy Laudáta, že občané České republiky na to právo mají si o tom rozhodnout. Tak jim to právo neubírejme a ten zákon jim připravme, že kdyby ho chtěli využít, ať ten zákon je. Doufám tedy, také si dovoluji říct, že tedy doufám, že poslanecký klub TOP 09 a Starostové budou hlasovat pro to, aby návrhy zákonů o tomto referendu Poslanecká sněmovna projednala, protože tady jasně

zaznělo od vás, pane kolego, že občané na to mají mít právo. A já ten názor mám v tomto případě úplně stejný jako petenti, že občané na to právo mít mají a ten zákon by měl být přijat. Navíc jaksi Ústava České republiky s tímto zákonem obecně počítá a prováděcí zákon chybí, takže to je dlouhodobý deficit v legislativním procesu, který Česká republika má.

Moje představa je určitě taková, že by měla proběhnout podrobná debata mezi širokou veřejností, mezi občany, abychom si všichni odborně ujasnili, co tady zaznívalo: argumenty pro, argumenty proti. A zákon by měl být připraven a nachystán, kdyby se občané na základě vyslechnutí těchto argumentů, a tady je asi opět moje shoda s petenty, rozhodli, že takovéto referendum chtějí iniciovat, aby to bylo připraveno. S tím já naprosto souhlasím, a proto jsem podepsán pod novelou takového zákona.

Jsem tedy zvědav na reakce zástupců ministerstev nebo tady Úřadu vlády, myslím bylo řečeno, jaké k tomu budou připomínky. Samozřejmě jsem četl ve sněmovních tiscích 620 a 621 nepřekvapivé stanovisko - zamítavé stanovisko vlády. Takže jestli tady zaznělo, že občané, a to mě tedy zajímá také od zástupců moci výkonné, jestli občané mají mít právo se k tomuto vyjádřit, proč jim to právo neupírat. Jestliže přece tím, že tyto novely zákonů budou schváleny, budou uvedeny v systém zákonů České republiky, tak to přece automaticky ještě neznamená, že Česká republika musí vystoupit. Ale určitě souhlasím s tím, aby tato možnost byla a aby občané tuto možnost mohli aktivovat v případě, že jejich nespokojenost nebo potřeba se k tomuto vyjádřit, bude růst. To, že v tuto chvíli roste, asi víme. Ale to přece neznamená, že právě proto tomu budeme bránit. Je na to, aby proběhla široká diskuse na toto téma. Já jsem určitě jeden z těch, který není se vším spokojen. Proto jsem se také poté, co jsem se neangažoval v politice, stal nakonec politikem.

A opravdu věřím a apeluji na členy jiných politických klubů, kteří jsou členové i tohoto petičního výboru, abychom se na toto téma na půdě Poslanecké sněmovny začali seriózně bavit.

Znovu opakuji, že tím, že tento zákon přijmeme, a ještě nevíme, jaké bude mít parametry, jaké tam bude nutné kvorum, kolik bude nutno sebrat podpisů občanů, aby takovéto referendum bylo vyvoláno, to bude taky velmi zajímavé vědět, jestli to bude sto tisíc, nebo dvě stě padesát tisíc, nebo půl milionu, to ještě pořád v tuto chvíli nevíme, ale opravdu se domnívám bez ohledu na aktuální situaci, která tomu pravda nahrává, nebo podněcuje k takovému návrhu, k takovému smýšlení, aby tento zákon, který by toto umožňoval, byl součástí právního systému České republiky.

Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. V tuto chvíli je přihlášen pan kolega Plzák. Prosím.

**Poslanec Pavel Plzák:** Já budu stručný. Byl bych rád, aby se dostalo taky prostoru zástupcům exekutivy. A mě by od nich zajímaly dvě věci, tedy zajímalo by mě víc věcí, ale hlavně vzhledem k tomu, že jak tady bylo řečeno, Evropská unie je především politický projekt, jaké by to mělo vlastně politické důsledky, pokud bychom jako Česká republika z unie vystoupili, jestli by nám to mohl někdo říct. Samozřejmě vím, že nejsou všechny předvídatelné, ale tak přibližně. Válka určitě kvůli tomu v Evropě vznikne.

A druhá věc, která mě zajímá, a to je ten můj dotaz, a proto možná vysvětlím kolegovi Okamurovi, proč byly ty věci zamítané ve Sněmovně, protože se čekalo na zákon o obecném referendu. Já jsem měl prostě představu, protože vláda ho má v programovém prohlášení, že na základě tohoto ústavního zákona o obecném referendu bude možno hlasovat i o takových věcech, jako jsou tady navrženy. Proto mě zarazilo, to byla ta vylučovací klauzule na začátku, protože já si osobně myslím, že jediný lex specialis nad tímto zákonem o obecném referendu je ústavní zákon o obecném referendu podle článku 10 A, a to se týká pouze, pokud někam předáváme pravomoci, ne pokud je bereme zpátky. Takže jestli byste mi to mohli vysvětlit, jak je možné, že se tam toto ocitlo, a jestli si to vykládám správně, protože pořád trvám na tom a jsem schopen ten článek 10 A tady odcitovat, ten se týká pouze referenda, pokud orgány České republiky předávají mezinárodním institucím nebo orgánům nějaké své pravomoci. To není tento případ.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Technické poznámky mají páni poslanci Fiedler a Okamura. Dále by měly následovat... Také technická? A Laudát. Dále by měli vystoupit pánové Brychta a Šmucr a následně už předpokládám vyjádření Ministerstva zahraničních věcí a Úřadu vlády. Takže víc se nám toho do rozpravy asi opravdu nevejde. Takže pan kolega Fiedler se vzdává. Pan poslanec Okamura, prosím, technicky.

**Poslanec Tomio Okamura:** Ano, po pauze, technicky. Prosím vás, přeci není úplně to samé, když dáváme petici na projednávání na výbor, když je prý něco na plénu Sněmovny. Právě proto, když jste nám ve Sněmovně už třikrát tento návrh zamítli, tak to dáváme na výbor z toho důvodu, a není to to samé, protože když to odsouhlasí tady petiční výbor a náhodou by prošel návrh usnesení, tak je to vlastně většinová vůle skrz politické spektrum a je to další impulz pro Poslaneckou sněmovnu. I ten případný poměr toho hlasování. To

znamená, přece není pravda, že když je něco ve Sněmovně třikrát zamítnuto a teď je to tam znova ještě na podzim, že tady my to dáváme teď, protože je něco ve Sněmovně zároveň, tak proč to tady dáváme do petičního výboru nějakou petici. Tady to má přece jiný smysl. Má to zase jiný politický postup v rámci jednání Sněmovny, jak zase posouvat to téma, jak získávat pro to případně nějaké další hlasy, protože pan Laudát říkal, že TOP 09 nemá problém s referendem, takže předpokládám, že bude hlasovat teď pro. No já tady přímo, že neupíráte občanům referendum. Já jsem si... Mám tady váš citát. Všichni jsme to slyšeli ve stenozáznamu, takže odted' očekávám, že klub TOP 09 bude vždy hlasovat pro návrhy referend. Jestli ne, tak jste nám tady lhal. A chtěl jsem říct jenom jednu věc. (Reakce v sále.) I s panem Kalouskem, doufám, že budete hlasovat pro to referendum vždycky. Jako i pan Komárek říkal, že nemá problém s referendem, to znamená, hnutí ANO bude také hlasovat pro, takže my si to budeme sledovat. (Upozornění na čas.) Takže já jsem to chtěl jenom vysvětlit, že to má jinou politickou váhu tady a získávání podpory i na výborech je součástí politického tlaku. Takže to má smysl dávat tu petici ještě takto přes výbor. Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Takže technicky ještě pan kolega Laudát.

**Poslanec František Laudát:** Já bych řekl, aby nebyl můj výrok posunován, já jsem řekl, že když občané České republiky nebudou chtít být v Evropské unii, tak že je nikdo stejně neudrží a vystoupí. A od tohoto referendum (?) jsou volby. Já nebudu podporovat žádné nápady, ať už Dienstbiera, nebo jiného Dienstbiera. Já jsem byl v ODS. Teď jsem v TOPce. A vždycky jsem držel konzistentní názor, že prostě referendum máme nepřímou zastupitelskou demokracii a od toho jsou volby. Tak přesvědčte většinu voličů v téhle zemi tak, ať vám dá tolik hlasů, že potom prostě vystoupíte z Evropské unie. To jste neudělali. Tak prosím, ale v žádném případě neposunujte, že já nebo TOP 09 bude podporovat nějaké, aby se tady střídalo jedno referendum na kde co za druhým. (Velký rozruch v sále.)

Podívejte se, jaký byl rámus kolem přímé prezidentské volby, a důsledky vidíte. Rozpoltilo to národ zcela zbytečně podle mého. A nejsem si jistý, že máme důstojného zástupce. Ale to už je můj názor.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Prosím pana Brychtu, aby si přišel sednout sem dopředu, aby mohl mluvit na mikrofon, tedy pokud chce vystoupit.

**Pan Aleš Brychta:** Všem dobré odpoledne. Omlouvám se, nejsem tady za nikoho volen. Já jsem prachobyčejný občan tohoto státu. Mě fascinovala jenom jedna záležitost. Když tady budu rozebírat důvody, proč by mělo podle mě proběhnout referendum o vystoupení z Evropské unie, tak můžu mít sto argumentů pro, stejně jako sto argumentů proti. Ale některé mi tady nesedí, a to když je tady tvrzeno, že v případě, kdybychom vystoupili z Evropské unie, tak bude následovat nějaký ekonomický kolaps. To je samozřejmě nesmysl.

Já jsem inženýr ekonomie, a jestliže zůstaneme nebo staneme v rámci dohody EFTA, v rámci hospodářské politiky nadále s tím, že bude pokračovat volný pohyb občanů, volný pohyb pracovních sil, volný pohyb zboží a volný pohyb kapitálu, tak se vůbec nic neděje. A v případě bilaterálních smluv, stejně jako je v rámci Evropské unie mají uzavřené státy jako Švýcarsko nebo jako Švédsko, tak je to vysloveně naše vůle a vůle hospodářských výborů nebo hospodářských ekonomů, kteří nemají problém v rámci Evropské unie fungovat. A jestliže máme většinu našeho zahraničního obchodu směřovanou na Evropskou unii, tak to není jenom, že my bychom měli být ti strašně hodní za to, že vůbec s námi někdo obchoduje, ale kdyby to nebylo výhodné i pro ty státy ostatní, tak s námi samozřejmě nikdo obchodovat nebude.

Domnívám se, že referendum o vystoupení z Evropské unie je momentálně záležitost, která se týká všech občanů tohoto státu, a byl bych rád, kdyby si tady i lidé uvědomili, že občané tohoto státu nejsou úplní pitomci. Jestliže budou mít tu vůli, že budou mít zájem vystoupit z Evropské unie, tak ať je jim tato možnost samozřejmě poskytnuta. Ale pokud možno, jestli můžu poprosit, aby to referendum bylo formováno nikoliv způsobem, jakým dneska třeba fungují média a informují o situaci ve světě kolem nás i u nás, ale ať je to jasná a stručná otázka, jestliže za stávající situace v Evropské unii občané chtějí vystoupení z Evropské unie, a nikoliv s nějakými anebo, jestli a kdyby, aby nakonec ta otázka nebyla o něčem úplně jiném.

Takže já jsem za, abyste si sáhli do svědomí a nestalo se, že nakonec z lidí, kteří o něčem takovém rozhodují, bude parta Kolderů a Indrů, kteří psali zvací dopis pro okupační armádu, ale měla by to být opravdu záležitost taková, že každý by měl říct: ano, já jsem nějakým způsobem za občany zodpovědný, protože oni mě dosadili, oni mě zvolili, a z toho je potřeba vycházet. Takže jenom stručně, jestli každý bude ochoten za sebe hlasovat nejenom za svůj momentální zájem, ale za lidi, kteří ho dosadili do funkce, ve které sedí.

Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkujeme. Je přihlášen pan Šmicr. Pan Šmicr může tedy také sem dopředu. Šmucr. Omlouvám se.

**Pan Michal Šmucr:** Hezké odpoledne, dámy a pánové. Nebudu dlouho zdržovat. Myslím si, že lidé, kteří se zúčastnili té petice, jsou pod tlakem určitého demokratického deficitu, který cítí z toho, jak se vyvíjí dnešní Evropská unie.

Vrátím se k tomu, co tady zaznělo v roce, kdy jsme hlasovali o vstupu do Evropské unie. Myslím si, že většina lidí hlasovala o zcela jiném projektu. Většina lidí si tehdy nedovedla představit, že vstupujeme do mechanismu, který nám bude určovat, kdo na území této země bude žít a kdo nikoliv. Myslím si, že ti lidé nejsou žádní extrémisté. Mají obavy. Oni mají obavy o svoji budoucnost a mají ji proto, že vy neděláte dobře svoji práci. Politici a politika nedělají dobře svoji práci. Ti lidé jednoduše nevědí, co bude zítra. A vaše práce je, jim na to odpovědět. Pokud odpověď nejste schopni dát, nejste schopni dát možnost těm lidem, aby se vyjádřili, tak samozřejmě ty problémy budou narůstat, protože mlčet o některých věcech můžeme chvíli. Můžeme mlčet, jako mlčí Němci o násilí. Můžeme zabraňovat televizi, aby informovala občany o tom, jaké problémy vznikají z imigrační politiky Evropské unie. Ale tím ty záležitosti nezameteme pod koberec. Budou se prohlubovat. A myslím si, že bychom měli vítat to, že lidé volají po demokratických nástrojích, jak tyto věci řešit. Referendum je přece hluboce demokratický nástroj. Tak na co čekáte? Tak jim ho dejte! Než lidem nabídnou nezodpovědní lidé jiné nástroje, protože ti lidé opravdu mají obavy a ty obavy plynou z toho, že nekonáte.

Děkuju. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** I my děkujeme. A domnívám se, že konečně dospěl čas pustit ke slovu... (Lidé stále tleskají.) Ráda bych teď dala slovo zástupcům Úřadu vlády a Ministerstva zahraničních věcí, pokud o to stojí. (Reakce v sále mimo mikrofon.) Takže jestli paní doktorka Poková bude reagovat na dotazy, které zazněly.

**Paní Lucie Poková z Úřadu vlády:** Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, nebo podvečer. Jenom bych chtěla zareagovat na nejasnosti, které se týkaly návrhu na celostátní referendum. Naše evropská sekce není gestorem tady toho návrhu. Je to sekce pana ministra Dienstbiera. Čili v momentě, kdy se ten návrh bude projednávat, tak tam bude prostor právě na to, ujasnit si přímo s gestorem tyhle dotazy. Děkuju.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Takže vy nemáte názor. Rozumím tomu dobře? (Smích v sále.)

**Paní Lucie Poková z Úřadu vlády:** Na výklad této otázky je potřeba se zeptat přímo gestora, což je ministr Dienstbier.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Má názor Ministerstvo zahraničních věcí? Prosím.

**Pan Ivo Šrámek, náměstek z MZV:** Já bych se chtěl vyjádřit k té otázce, která se týká, děkuji za slovo, která se týká politických důsledků vystoupení. K tomu bych chtěl říct, že možnost vystoupení z Evropské unie poprvé zakotvila Lisabonská smlouva v článku 50 Smlouvy o Evropské unii. Ten výslovně stanoví, že každý členský stát se v souladu se svými ústavními předpisy může rozhodnout z unie vystoupit. Jedná se tedy o rozhodnutí dobrovolné, učiněné jednostranně členským státem. A institut vyloučení z unie evropské právo nezná.

Samotné vystoupení je realizováno tím způsobem, že členský stát oznámí svůj záměr Evropské radě. Stát posléze uzavře s Evropskou unií smlouvu o vzájemném uspořádání vztahů po ukončení členství a následně vystoupí k datu, které je ve smlouvě uvedeno. Takže to k těm politickým důsledkům.

Z hlediska Ministerstva zahraničí samozřejmě existuje asi dlouhý seznam důvodů, proč bychom vystupovat neměli. Začal bych asi tím geopolitickým, byť tato debata není o pro a proti, ale začal bych tím bezpečnostním a geopolitickým hlediskem. V současném neklidném světě asi není potřeba tento argument dále rozebírat.

Jako další argument tady byl zmíněn ekonomické hledisko. Samozřejmě to, že 80 % našeho exportu realizujeme v rámci Evropské unie, v rámci jednotného trhu, není samo o sobě. Sami jsme to měli v rámci ekonomické diplomacie za úkol více diverzifikovat v průběhu ekonomické krize. Mohu vám potvrdit, že to bylo nesmírně těžké. V zásadě se nám to nedařilo. A i to znovu mluví ve prospěch jednotného ekonomického trhu, což znamená prostě přístup na trh bez bariér s jednotnými normami a tak dále.

Na adresu toho, co bylo řečeno ohledně evropského hospodářského prostoru, států jako Švýcarska, Norska, ano, tyto státy takto fungují, ale ony samozřejmě přebírají všechny zákony, všechny normy a všechno platí a nemohou o tom rozhodovat jako členské státy Evropské unie. Takže to si myslím, že velmi mluví v neprospěch této varianty.

Co se týká evropských fondů, tak jsme tedy vlastně od května 2004 do současného roku zaplatili 411 miliard korun, získali jsme 944 miliard korun. Takže čistý příjem 533 miliard korun pro Českou republiku. Spojovat to s korupcí, že tyto peníze jsou náchylnější ke korupci než jiné peníze, si myslím, že není správné, protože tyto peníze jsou speciálně podrobeny přísné kontrole Evropské komise. Takže možná je tam ta korupce o něco více vidět, ale rozhodně to není tak, že by tyto peníze byly o korupci a jiné peníze o korupci být nemohou.

A co se týče migrace, což je samozřejmě problematická otázka, a Evropská unie čelí řadě problémů a tento je možná v tuto chvíli největší z nich, tak bych chtěl jenom poznamenat, že vlastně máme co do činění s největší migrační vlnou od konce druhé světové války. A povinnost poskytovat azyl osobám, které na to mají právo, nevychází nebo nepramení z našeho členství v Evropské unii, ale z mezinárodních úmluv.

A to je myslím vše, co jsem k tomu chtěl říci. Díky.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Děkuji panu náměstkovi Šrámkovi. A v tuto chvíli ještě pan poslanec Luzar a potom ukončíme obecnou rozpravu. Pan poslanec Fiedler také nedokáže koncentrovat své vystoupení do jednoho, ale prosím. Stručně. Máte slovo.

**Poslanec Leo Luzar:** Já se pokusím být opravdu stručný. Chtěl bych se vrátit k tomu základu petentů, to jest referendu. Řeknu tady svůj názor, že referendum konkrétní musí předcházet obecně zákon o obecném referendu právě proto, aby nedocházelo k tomu, že v tom jednotlivém referendu se parametry, otázky, počty atd. nastaví na to jednotlivé referendum, a potom v rámci obecného už bude docela těžké toto měnit. Proto bych vřele doporučoval, a budu to prosazovat, a prosazuji to, je to i cíl našeho volebního programu, obecné referendum, které musí být přijato, nastavit parametry, a podle tohoto obecného referenda podle zákona o obecném referendu upravit potom zákon a případně návrh na vystoupení z Evropské unie, ale i jiná referenda, která se budou plánovat. A v tomto postupu bych doporučoval i hlasovat. A budu podporovat i zařazení bodu na program jednání, aby se zcela jasně vyvrátily ty argumenty, že bude účelově upraveno zadání referenda ke konkrétnímu cíli. Ne, musí to být obecné referendum.

Co se týče rizik, tady zazněly. To bude už druhý problém kampaně, která bude probíhat po tom referendu. A zase zákon by měl upravit, jak bude vysvětlovací kampaň pro občany o tom klady, zápory, jestli bude dáván prostor v televizi, v jakých minutážích pro zastánce těch nebo oněch. To všechno musí být v zákoně o obecném referendu, aby se řeklo,



jak to bude děláno. V tomto návrhu je to pouze výzva k tomu, že bychom se tím měli velice vážně zabývat.

Ekonomické a další otázky, to bude samozřejmě věc ekonomů, politologů, právníků, co se bude dít po tom, když ty dopady budou. Ale to všechno nastane, až toto bude vyhlášeno. Ale než to bude vyhlášeno, musí být zákon o obecném referendu, který upraví parametry toho základního referenda. Děkuji.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pan poslanec Fiedler.

**Poslanec Karel Fiedler:** Děkuji. Chtěl bych říct tady k tomu, co zaznělo od zástupce Úřadu vlády, myslím. Říkám to dobře? (Hovor mimo mikrofon.) Ano, od pana náměstka. Jestli ty argumenty pro to, abychom zůstali členy Evropské unie, jsou takové jasné, tak s tím seznámme občany, vysvětleme jim to, přesvědčme je o tom a neberme jim tu možnost, aby se měli možnost rozhodnout sami. Jestliže je to tak jasné, tak proč se bojíme toho mít tento zákon, který já, jak jsem to řekl už jednou dnes, zatím neznamená, že vystupujeme z Evropské unie. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pan náměstek odpovídal jenom na otázky.

**Poslanec Karel Fiedler:** Potom další věc. Chtěl bych tady ke kolegovi Laudátovi, že o tom rozhodnou občané v referendu jakoby hlasováním. (Hlas v sále: Ve volbách.) Ve volbách. Ano, tak ve volbách. My jsme se členy Evropské unie stali na základě referenda. A jestliže občané by pojali rozhodnutí, že nechtějí být dále členy Evropské unie, tak by to mělo být stejnou formou referenda, nikoli ve volbách. A znám tady politickou stranu, která slibovala, jak vyřeší restituce, a po volbách otočila. Takže občané už také byli podvedeni. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Prosím vás, jsme na veřejném jednání, ne na veřejném shromáždění. Poslední slovo, ale opravdu poslední dostanou pan Novák a pan Okamura, ale prosím krátce.

**Zástupce petentů Pavel Novák:** Děkuji za slovo, paní předsedající. Hezký večer.

Jenom pár větami. To, že tady sedíme, je přece právě proto, že za 26 let jsme žádný zákon o obecném referendu neschválili, přestože zákonodárci, vím to od paní Marvanové, se

kteřou jsme pracovali na našem posledním návrhu, s tímto zákonem už v devadesátém roce samozřejmě počítali. Všechny mainstreamové politické strany tento návrh ústavního zákona blokovaly. Blokují ho dodnes, pořád. Zákon se motá mezi vládou a Sněmovnou. A to, jestli bude schválen letos, příští rok, za deset let, nikdo neví. Proto se nedivme občanům, ale i nám, že iniciujeme petice o jednorázovém referendu. Ostatně vstup do Evropské unie se odehrál ve stejném duchu, ani tady se Sněmovna nedokopala k přijetí ústavního zákona o obecném referendu, ale udělala zákon ad hoc. Bohužel.

Není to naše vina, není to vina petentů, občanů této republiky, že nemohou využít zákon o obecném referendu. K tomu je dotlačili politici. Toť vše. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pan poslanec Okamura má poslední slovo. Prosím.

**Poslanec Tomio Okamura:** Děkuji, že mohu ještě promluvit. Velmi krátce.

Za prvé neprosazujeme doporučující zákon o obecném referendu, ale závazný. Vážení občané, nenechte se zmást, protože potřebujeme závazný zákon o referendu. Některé politické strany navrhují doporučující, abyste šli všichni k referendu a pak se podle toho politici nemuseli ve skutečnosti řídit. To je něco jiného. My chceme závazný, jiní často chtějí jenom doporučující.

Další věc je, že ve vládním návrhu zákona o referendu, který vláda schválila, je už předem napsáno, že občané nebudou smět hlasovat o odvolatelnosti politiků, že nebudou smět hlasovat o ústavních změnách, to znamená, že jsou tam předem vyjmenované věci, abyste mohli hlasovat třeba o barvě kravaty pana Dienstbiera, který to sepsal jménem vlády, ale o ničem zásadním. To si také řekněme popravdě.

A nakonec mi dovolte jednou větou zrekapitulovat, protože občané tady tleskali některým poslancům. Milí občané, když jsme v červnu navrhli, aby Sněmovna zařadila na jednání bod „Referendum o vystoupení z Evropské unie“, tak tento náš návrh hnutí Úsvit nepodpořilo, tak nechápu, o čem tady teď hovoří, nepodpořili ho, nehlasovali pro tento návrh zákona. Podívejte se, jaký je to populismus. Nepodpořila ho ČSSD a přitom paní poslankyně říká, že teď ho ČSSD podporuje. Nepodpořila ho TOP 09 a slyšíme tady, že se hlasuje o referendu. Komunisti ano, ti proti tomuto zákonu nehlasovali. Takže to je jenom nastavení zrcadla, co tady, vážení občané, teď reálně slyšíte z úst poslanců těchto politických stran, jak oni ve skutečnosti hlasují ve Sněmovně o 180 stupňů jinak.

Děkuji. (Potlesk.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Já v tuto chvíli uzavírám rozpravu. Zbývá nám, protože pan poslanec Okamura předložil návrh usnesení, který za chvíli pan zpravodaj zrekapituluje, jiný návrh nezazněl, hlasování.

Já si v této fázi dovolím vyjádřit svůj názor, proč nebudu a nemohu pro tento návrh hlasovat. Především proto, že petenti se vlamují do otevřených dveří. Smyslem petice je upozornit na problém. V daném případě petenti, a není jich málo, je jich více než 25 tisíc, upozorňují na to, že nemáme stále ještě zákon o referendu a že by chtěli v referendu rozhodovat o případném vystoupení z Evropské unie. To je možné samozřejmě pouze na základě ústavního zákona. Tak je také text petice formulován. O tom, jestli budou nebo nebudou úspěšní ve své snaze, rozhodne hlasování o návrhu zákona, který nám skutečně už leží na stolech. To znamená vyzývat Sněmovnu k tomu, aby o tom tedy hlasovala, pokládám za sebe za velmi nadbytečné, a proto podobné usnesení nepodpořím, protože ani není při projednávání petic zvykem končit jednání nějakým závěrečným usnesením.

Ted' dám ještě slovo panu zpravodaji. Prosím.

**Poslanec Pavel Plzák:** Já se připojím ke stanovisku paní předsedkyně, protože pokud zákon bude projednáván ve Sněmovně, je samozřejmě možnost do něj zasahovat. Máte tu možnost všichni poslanci a všichni občané mají možnost tyto případně navrhované změny sledovat. To je jedna věc.

Vláda, jak jsem již říkal, v legislativním plánu tento zákon má, takže si myslím, že projednán Sněmovnou bude. Nejsem schopen zaručit, jestli to bude na této 39. schůzi nebo na další schůzi, ale myslím si, že to bude. Proto si myslím, že se petenti opravdu vlamují do otevřených dveří. Mě jenom zajímá, jestli podle tohoto zákona, který je, je možné vyvolat referendum o vystoupení, a to jsem se tady v podstatě nedozvěděl, protože lex specialis podle ústavy může být jenom o předání pravomocí, ne o odebrání.

Pak jenom krátce k zástupci ministerstva. Já jsem se nedozvěděl o politických rizicích. Zase jsme sklouzli k ekonomickým a bezpečnostním. My nevystupujeme z NATO, my případně vystupujeme z Evropské unie. Ostatní státy s námi přestanou mluvit? To jsem chtěl vědět a chtěl jsem vám na to dát opravdu velký prostor, protože mě to opravdu zajímalo. To jsem se bohužel nedozvěděl, třeba se to dozvíme někdy od pana ministra při jednání ve Sněmovně.

Poslední věc. Jestli si uvědomujeme, že Evropská unie bude pod ohromným tlakem. Následující dva roky ji vyzkouší, jestli je vůbec schopna fungovat, politické reprezentace

zemí. Já si myslím, že teď prokáže, jestli je funkční a životaschopná, protože když jde o holý život, tak se každý stará sám o sebe, to můžeme vidět na Francii a jiných státech. Takže jsem na to sám zvědav. Nechal bych tomu ještě rok vývoje, pak bychom viděli. Unie bude muset dojít k nějaké reformě. To je můj osobní názor. Nedovedl bych si představit, že bychom z Unie vystoupili, ona se reformovala, zdála se nám přijatelná a my bychom zase žádali o vstup. Tohle bude definitivní rozhodnutí. Asi už bychom tam nikdy v životě nevstoupili, takže by to měli občané dobře zvážit.

To je moje poslední slovo. Ještě jednou přečtu usnesení. Nechal bych hlasovat po jednotlivých bodech, jestli budou kolegové souhlasit. (Hlasy ze sálu.)

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Pan kolega Okamura je poslanec, který může předložit návrh. Nemůže o něm hlasovat.

**Poslanec Pavel Plzák:** Není členem výboru, takže nemůže hlasovat.

Jenom bych chtěl říct, že druhý bod je, že doporučujeme vládě České republiky vyhlášení referenda v Evropské unii v první polovině roku 2016.

Většinou se referenda, co jsem viděl, snaží spojit i kvůli finančním dopadům s nějakými volbami. Ty budou na podzim. Nevím, jestli by to bylo efektivní. (Hlasy ze sálu.) Můžu říct tento rok nebo v roce 2016, jestli s tím budete souhlasit. (Hlasy ze sálu.) Jiné volby než 2016 nebudou, a to logicky vychází jenom na podzimní. (Hlasy ze sálu.) Jak tady někdo řekl, že nevíme, co bude zítra, tak to je pravda.

Takže přečtu usnesení: Na základě projednání Petice hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) za referendum o vystoupení z Evropské unie, kterou on-line a off-line podepsalo přes 100 tisíc občanů, doporučujeme Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky zařazení tohoto bodu na pořad 39. schůze.

Vsuvka - myslíte tím diskusi?

**Poslanec Tomio Okamura:** Nám se jedná o to, že když by to většinovým hlasováním petiční výbor odsouhlasil, znamená to, že to má většinovou podporu skrz politické spektrum v Poslanecké sněmovně. To je ten důležitý okamžik.

**Poslanec Pavel Plzák:** Název bodu „Vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie“. A bod dvě, druhý návrh usnesení: Doporučujeme vládě České

republiky vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie již do konce roku 2016.

**Poslanec Tomio Okamura:** Aby souběžně s podzimními volbami proběhlo referendum.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Prosím vás, to by především musel výbor doporučit Sněmovně a následně Sněmovna vládě. My nemůžeme vládě nic ukládat.

**Poslanec Tomio Okamura:** Ano, já bych chtěl, aby to výbor doporučil, proto dávám dvě usnesení.

**Poslanec Pavel Plzák:** Teď nechám asi na paní předsedkyni, jestli budeme hlasovat po bodech, anebo najednou.

**Poslanec Tomio Okamura:** Prosím zvlášť. (Hlasy ze sálu.)

**Poslanec Pavel Plzák:** Dobře, ještě jednou to pomalu přečtu.

Na základě projednání Petice hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) za referendum o vystoupení z Evropské unie, kterou on-line a off-line podepsalo přes 100 tisíc občanů, doporučujeme Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky zařazení tohoto bodu na pořad 39. schůze. Název bodu: „Vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie.“

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Nechám hlasovat o prvním bodu navrženého usnesení.

Kdo je pro? Pro hlasuje pan poslanec Fiedler.

Kdo je proti? Proti hlasují poslanci a poslankyně: Laudát, Junek, Bohdalová, Komárek a Dobešová.

Zdrželi se: Plzák, Luzar, Bebarová Rujbrová. Návrh nebyl přijat.

Druhý návrh. Prosím.

**Poslanec Pavel Plzák:** Bod 2, druhý návrh usnesení: Doporučujeme vládě České republiky vyhlášení referenda o vystoupení České republiky z Evropské unie již do konce roku 2016.

**Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová:** Víme, o čem hlasujeme.

Kdo je pro? Nikdo.

Kdo je proti? Pan poslanec Laudát, Junek, Bohdalová, Luzar, Komárek, Bebarová Rujbrová a Dobešová.

Kdo se zdržel? Pan poslanec Plzák a pan poslanec Fiedler.

Paní poslankyně Strnadlová nehlasovala. Děkuji. Návrh nebyl přijat.

Smyslem petice bylo, jak jsem říkala, upozornit na problém. To se vám podařilo a já si myslím, že to jako problém vidíme, byť jsme diskutovali více o tom, jestli je Evropská unie dobrá nebo špatná, podstata problému je v referendu, které nám v obecné podobě v legislativě chybí. Já v každém případě při nejbližším projednávání návrhu zákona o referendu budu o této petici, o tom, kolik vás tuto petici podpořilo a jak jste ji formulovali, informovat.

Pro tuto chvíli vám děkuji a prosím, aby členové petičního výboru ještě setrvali na svých místech, protože máme ještě několik bodů k projednání. Děkuji.

**Poslanec Tomio Okamura:** Také moc děkuji za projednání.

*(Konec doslovného přepisu veřejného projednávání petic.)*

#### **K bodu 4)**

#### **Sdělení předsedkyně a členů petičního výboru**

V rámci tohoto bodu informovala předsedkyně výboru přítomné členy o mailem zaslaném návrhu pana Jiřího Podivínského na doplnění dnů pracovního klidu o svátek „Tři Králů“ (6. ledna) s názvem „Tři Králové - Den charity a dobrovolnictví“. Jedná se o podnět k zákonné iniciativě.

**K bodu 5)**  
**Návrh termínu a programu příští schůze**

Petiční výbor pověřil (hlasování: 8 - 0) svoláním příští schůze předsedkyni výboru následujícím usnesením č. 140:

Petiční výbor p o v ě ř u j e

předsedkyni petičního výboru JUDr. Z. Bebarovou Rujbrovou  
návrhem termínu a programu 28. schůze petičního výboru.

Hlasování:

V. Bohdalová - pro, I. Dobešová - pro, K. Fiedler - pro, J. Junek - pro, M. Komárek - pro, F. Laudát - pro, P. Plzák - pro a M. Strnadlová - pro.

**K bodu 6)**  
**Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých PSP**

Členové petičního výboru se seznámili s jednou nově podanou peticí a přijali (hlasování: 8 - 0) toto usnesení č. 141:

Petiční výbor p o s t u p u j e petici:

- proti záměru Evropské komise novelizovat směrnici EU o střelných zbraních - čj. 1/P/2016 (Renáta Rieger, Klub vojáků v záloze Trutnov 2, M. Gorkého 37, 541 01 Trutnov)  
- výboru pro bezpečnost.

Hlasování:

Z. Bebarová Rujbrová - pro, V. Bohdalová - pro, I. Dobešová - pro, K. Fiedler - pro, J. Junek - pro, M. Komárek - pro, F. Laudát - pro a P. Plzák - pro.

*(Jednání výboru bylo ukončeno v 18.00 hod.)*

**Ing. Karel Fiedler v.r.**  
ověřovatel výboru

**JUDr. Zuzka Bebarová Rujbrová v.r.**  
předsedkyně petičního výboru

# PETICE za zrušení zdanění výsluh ozbrojených a bezpečnostních sborů

*dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod  
a zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním*

My, níže podepsaní občané České republiky, prostřednictvím této petice žádáme, aby z právního řádu ČR bylo odstraněno neústavní a nelegitimní zdanění výsluhových náležitostí příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů ČR.

Dle našeho názoru, je zdanění výsluh v rozporu s ústavním pořádkem, bezpečnostními zájmy a dobrými mravy. Toto daňové opatření je nesystémové a vymyká se právním zvyklostem nejen v ČR, ale i ve světě. Nejenže nezdravě ohýbá právní řád ČR (ve snaze dosáhnout politického zadání), ale především podkopává důvěru, loajalitu a odhodlání bývalých, současných a zejména budoucích příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů. Jejich služba státu a společnosti vyžaduje připravenost k nasazení vlastního života, strpění omezení četných práv a výrazné narušení standardního způsobu života. To se jim stát zavazuje kompenzovat doplňkovým finančním zajištěním v době, kdy již službu nemohou vykonávat. Na pracovním trhu, navzdory svému předchozímu nasazení, nenalézají zdaleka vždy odpovídající uplatnění a společenské pochopení.

Zdanění výsluhových náležitostí, které je jedním z prvků širší mozaiky politického šizení výdajů na vnější obranu a vnitřní bezpečnost, má v konečném důsledku velmi vážné dopady na celkovou stabilitu ozbrojených sil a bezpečnostních sborů. Stát svým jednáním otřásl důvěrou v právo, a to u té skupiny osob, která je klíčová pro zajištění bezpečnosti země a jejích občanů. Pokud se připustí porušení základních lidských práv, v případě příslušníků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, kde je jistota, že příště nedojde k porušování základních lidských práv i u jiných skupin obyvatel?

Přetrvávání tohoto opatření je nepochopitelné v době, kdy se bezpečnostní situace v Evropě i ve světě zcela bezprecedentně zhoršuje. Současně postrádá jakékoli opodstatnění v okamžiku, kdy jsme důsledky globální finanční krize již překonali. To se projevilo růstem ekonomiky a zrušením jiných srovnatelných opatření.

## **Neústavnost a nelegitimitu zdanění výsluh vidíme především v těchto souvislostech:**

- Výsluha je majetkové právo a nárok na výsluhový příspěvek dle příslušného zákona vznikl ke dni skončení služebního poměru. Každý příslušník ozbrojených sil a bezpečnostních sborů legitimně očekává, že mu jeho již vzniklý nárok nebude ze strany státu dle libovůle krácen.
- V případě „zdaňování“ státních výdajů, což výsluhový příspěvek je, se nejedná o „daň“, ale o snížení státních výdajů, k čemuž není institut daně určen. Institut daně je určen výlučně k zabezpečení příjmů pro státní rozpočet.
- Zdanění státní podpory stavebního spoření a zdanění výsluhového příspěvku je svoji povahou zcela identické, ale neústavní stav byl narovnan pouze u státní podpory stavebního spoření.
- Zdanění výsluhových příspěvků je v rozporu se zákony EU, je opatřením, které je v rozporu se zájmy EU.
- Zdanění výsluhového příspěvku, jako dávky sociálního charakteru a charakteru důchodu, se týká jen jedné části občanů, je tedy diskriminační ve vztahu k ostatním pobíratelům sociálních dávek a důchodů

**Děkujeme.**



**Za petiční výbor:**

Předseda petičního výboru: Ing. Jiří Kohout, Nová čtvrť 299/16c, Přerov, 750 02  
Člen petičního výboru: PhDr. Marie Sotolářová, Voříškova 29, Brno 623 00  
Člen petičního výboru: Mgr. et. Mgr. Miroslava Pašková, Milánská 460, Praha 15, 109 00  
Člen petičního výboru: JUDr. Ladislav Kovařík, Velvarská 25, Praha 6, 160 00

***Zastupovat petiční výbor při jednání se státními orgány je oprávněn:  
kterýkoliv člen petičního výboru (dle §5, písm. 1 zák. č. 85/1990 Sb.)***

# **PETICE za referendum o VYSTOUPENÍ Z EVROPSKÉ UNIE**

dle čl. 18 usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva ČNR  
o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti  
ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších  
předpisů a zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním,  
v aktuálním znění adresovaná Parlamentu České republiky

Schválení povinných kvót pro přerozdělení imigrantů Evropskou unií představuje zásadní porušení suverenity a nezávislosti České republiky. Jde o akt srovnatelný s událostmi března roku 1939 a srpna roku 1968. Po tomto násilí k právům naší země bude následovat útok na demokratická práva a svobodu občanů. Půjde především o znemožnění referenda jako projevu vůle občanů. Je dnes zřejmé, že probíhá cílená destrukce českého státu. Politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (dále jen „SPD“) již třikrát prosazovalo v Parlamentu České republiky přijetí ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie. Odpovědí je arogance vládních stran i stran takzvané opozice. České politické elity zradily vlastní občany a prodaly naši státnost. Slyšíme jen plané sliby a vidíme prázdná gesta. Sliby a gesta, které mají oklamat občany. Imigrační krizi vyvolala politika Evropské unie a USA. Cílem je likvidace národních států, islamizace a vytvoření evropského superstátu. SPD povede nekompromisní politický zápas proti těmto plánům.

Vlastní text petice:

***„My, níže podepsaní občané České republiky, tímto žádáme, aby Parlament České republiky přijal ústavní zákon o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů.***

***Děkujeme.“***

### **Petiční výbor**

Tomio Okamura, předseda SPD,  
bydliště: Trhanovské náměstí 14, Praha 10, 102 00

Ing. Radim Fiala, místopředseda SPD,  
bydliště: Dykova 468/2, Prostějov 796 01

Jaroslav Holík, člen SPD,  
bydliště: Březůvky 164, 763 45

Členy petičního výboru je v této věci oprávněn zastupovat pan Tomio Okamura, předseda SPD, bydliště: Trhanovské náměstí 14, Praha 10, 102 00.

### **Pozn.:**

Jakékoli sdělené osobní údaje všech osob podepisujících tuto petici budou využity výhradně k petičním účelům a bude s nimi dále nakládáno v souladu s pravidly ochrany osobních údajů.